

SIIRTOLAISIEN INSTITUUTTI

INSTITUTE OF

EMIGRANT HISTORY

FINLAND

TEL. (1352) 2510490

FAX. (1352) 2513490

www.ingist.fi

TY YL.HIST.LAITOS

TOINI TAMMISTE

Siirtolaisen Opas

Suomen Merimieslähetyksseuran
ja Suomi-Synoodin toimittama

Suomen Merimieslähetyksseuran
ja
Suomi-Synoodin kustannuksella

DIG.

Siirtolaisen Opas

Suomen Merimieslähetyseuran
ja Suomi-Synoodin toimittama

Suomen Merimieslähetyseuran
ja
Suomi-Synoodin kustannuksella

Helsingissä 1910,
D. J. Kirjapaino A. B.

Alkusanaseksi.

Siirtolainen! Welii, siisar!

Mitä vaarallisempi on matka, sitä kipeämmin tarvitaan matkalla luotettavaa opasta.

Waarallinen on matkasi, missä tieji kulkeneekin. Siinä on paljon vihollisia. He waaniwat rahojasi. He woiwat sielusikin kadottaa. Mina tarwitset opasta, luotettavaa ystävää, johon woisit turwautua.

Suomen Merimieslähetykseura ja Suomi-Synoodi tarjoawat tässä kirjasesä sinulle oppaan, ystävän, joka tahtoo sinua neuwoa ja auttaa. Tue tämä kirjanen. Tue se kokonaan. Tue se tarlkaan. Jumala sinua siunatkoon.

Toimitus.

Rukaise ikkunasi Jerusalemia kohti!

Dan. 6. 10.

Babelin vankeuteen joutuneiden juutalaisten joukossa oli nuorukainen nimeltä Daniel.

Hän menestyi vieraisfakin oloissa ja kohosi maan korkeimpiin virkoihin. Kahden virkatoverin kanssa oli hänen valvottava 120 maaherran toimintaa ja yleensä kuningas Dareiosen luottamusmiehenä katsottava tämän etuja.

Hänen luottamusasemansa synnytti hänen ympäristönsään vihaa ja kateutta. Maksoi, mitä maksoi hänet tahdottiin kükistä.

Mutta se ei ollut helposti tehtävissä. Monien juonien jälkeen saatiin kumminkin vihdoin säädetyksi laki, jonka mukaan ei saanut kolmenkymmenen päivän kuluessa koko valtakunnassa rukoilla ketään muuta kuin Dareiosista.

Danielin vihamiehet olivat laskeneet, että hän ei alistuisi tällaiseen käskyyn. Hän näet oli harras Jumalan palvelija. Ja siinä olivat he todellakin oikeassa.

Jumalan käskyjen tarkka noudattaminen oli Danielin menestyksen salaisuus. Ei hän hävennyt Jumalaansa. Eikä hän luopunut edes kuoleman vaaran uhatesa Jumalaansa palvelemasta. Raamattu kertoo, että Daniel meni asuntoonsa, jonka yläkerrassa sijaitsevan huonon

neen ikkunat olivat awatut Jerusalemia kohti. Ja tässä kodin piiriin järjestetyssä pyhäkössä hän kuninkaan kiellosta huolimatta polvistui kolmasti päivässä Jumalan eteen kiittäen ja rukoillen, kuten ennenkin.

Tästä syhyttivät nyt vihamiehet häntä ja kuninkaan estelyistä huolimatta heitettiin hänet jalopeurojen luolaan. Mutta jalopeurat eivät häneen koskeneet, sillä Herran käsi warjeli häntä. Sitä vastoin kohtasi kosto niitä, jotka olivat häntä vastustaneet ja vihanneet.

* * *

Danielin menestyksen salaisuus oli horjumaton Jumalan pelko.

Moni, joka meidän aikanamme jättää ifänmaansa rientääkseen wieraille maille, kysyy itseltään: mikä on menestyksen salaisuus; kuinka pääsisin uusissa, wieraisissa oloissa parhaiten edistymään; missä saavuttaisin onnen?

Wuosifatojen ja vuosituhansien takaa kuuluu sinulle, weli tai sijar, vastauksena: Horjumaton Jumalan pelko on menestyksesi salaisuus.

Mutta juuri Jumalan pelvosta owat monet siirtolaisistamme luopuneet. Onnen awainta esittää omista woimista, tiedoista, taidoista, sattumuksesta ja tiesi mistä, mutta onnen oikea lähde siivutetaan. Ja siksi on niin paljon onnettomia, rauhattomia, särkyneitä ja näännyviä siirtokansjamme keskuudessa. Siksi hukkuu niin moni wieraitten olojen ja kielen sekä moninaisten vaikeuksien painon alle. Ja jos onkin ulkonaista menestystä, puuttuu kumminkin sielun rauha ja moni

taistelee viimeisen taistelunsa jossakin wieraan maan kolkassa hyljättynä, unhotettuna, orpona. Ja hänen kuolinwoteensa yläpuolella wäikkyy iankaikkinen totuus: „mitä hyötyä ihmisellä siitä on, jos hän woittaa omaiseen koko maailman, mutta menettää sielunsa?“

Weli, sijar! Käännäy ajoissa elämän Jumalan puoleen. Juuri oudoissa, wieraisissa oloissa häntä kipeästi tarwitset. Mukaise sielusi ikkunat taiwaista Jerusalemia kohti. Puhu elämän Herralle rukouksessa synneistäsi, huonoudestasi jaw oimattomuudestasi. Puhu hänelle myöskin sielusi ikävästä ja tyhjyydestä. Pyhyä häneltä apua ja johdatusta tuntemattomalla tielläsi. Usko hänelle kaikki elämäsiäsi.

Herra kuulee hätääntyneen huudon. Hän hawaitsee heikonkin karitsansa waiheruksen. Hän rawitsee isoo-waijet ja wirwoittaa raadolliset. Hän antaa woimaa hänen nimensä urhoolliseen tunnustukseen. Hän tahtoo sotia sinullasi ja lahjoittaa sinulle woiton hänen nimensä tähden.

Jerusalem oli Danielin kotikaupunki. Siellä oli ollut pyhäkkö, missä Herran kirkkaus oli ilmestynyt. Jokainen paikka siellä todisti Herran juuria tekoja.

Simullakin, weli, sijar, on kotimaa. Siellä ensi Herran Herra sua lähestyi, siellä ensi rukouksesi opettelit, siellä monta neuwon sanaa kuulit. Kun muistat taiwaan Jerusalemia, pidä sielusi ikkunat awoinna myöskin maalliselle kotimaallesi. Älä milloinkaan hylkää omaisiäsi ja rakkaitasi. Kotimaassa moni edestäsi rukoilee. Muistutaan taas mieleesi maallinen kotimaa, sen koti ja pyhäköt, ylhäistä Jerusalemia.

Mukaise sen tähden sielusi ikkunat, jotka owat ehkä

vuosikausia, ehkä lapsuudestasi saakka suljettuja olleet. Mukaije ne maallista kotimaata ja uutta Jerusalema kothi. Silloin eivät edes jalopeurat voi sinua raadella, waan Herra pelastaa sielusi wainoojalta ja kruunaa sinut armolla ja laupeudella.

Toivo Waltari.

Isän filmä.

Lue Psalmi 139.

Meillä ihmisillä on merkillinen halu sekä siihen, että meitä nähtäisiin, että siihen, jotta olisimme salassa.

Kun olemme pieninä lapsina kodeissamme olleet, niin eikö ole ollut tavallista rientää isälle tai äidille näyttämään tbitämme tai kertomaan puheitamme silloin kuin olemme mielestämme tehneet tai puhuneet wiisaasti, hyviä päin. Mutta eikö ole samalla ollut halu peittää pahuuttamme, pitää waralta, ettei isä tai äiti näkisi, ei kuulisi, kun emme ole oikealla tiellä. Me olemme tietäneet niin isän kuin äidin olewan hywillään hyvästämme, pahoillaan pahastamme. Olemme aawistaneet, että niin isämme kuin äitimmekin hywittää meitä joko janoillaan, filmähyllään tai antimillaan hywistämme, mutta olemme toisaalta myös pelänneet, että he joko murehtiwat, paheksuwat tai rankaisewat meitä pahois-
tamme. Tässä ihy sekä piilottelemiseemme, että esiin-
tulemiseemme.

Kuules kansamme lapsi! Sinä joka olet jättänyt kotoiset tanhuat. Sinä joka hyvästelit isän, jos se sinulla vielä on, tai äitisi. — Sinulla woisi kyteä sydämesijäsi ajatus ja toivo tällainen: isä kulta, äiti rieu! lapsesi lähtee filmiesi alta wäljemmille wesille, awarampaan maailmaan; mutta lapsesi joisi, että sinun filmäsi, isä ja äiti kulta, saisi olla katsomassa askeleitani, kuulemasija korwasi puheitani koko sen matkan mikä edessäni on, jonka laajuutta en kelwon tiedäkään. Kuinka ihana tuollainen wilpitön lapsen mieli olisi vielä silloinkin, waikka jo tavalliset lapsuus-wuodet oisiwatkin ohi elettyjä!

Mutta, ystävänä, sinä, joka olet menossa sinne, misjä minäkin ennätin jonkun aikaa olla ja kulkea, sinä woisit tuumia toisinkin. Mielessäsi woisi wäikkyä ajatuksia siitä kuinka tuolla suuressa maailmassa sittenkin saa olla ja elää — siellä kun ei isä kiellä, eikä äiti ole estämässä mistään — siellä, misjä ei tarvitse „faleksmanille“ nostaa hattua, eikä kuunnella papin saarnaa — — — Olkoonpa niin, että ei tarvitsekaan, mutta — yksi filmä on merkillinen filmä, ja — sekin on isän filmä. Tiedätkö, mikä tuo isä onkaan? Kyllä sinä Suomen kansan lapsi sen tiedät. Sinä lähdet mielestäsi köyhästä kodista. Sinä olet menossa suurempaan, rikkaampaan kotiin. — — — Olkoon nyt niinkin, mutta — kaikessa tapauksessa on pieni kotisi täällä, köyhä isänmaasi, on sen puutteellinen seurakunta sittenkin ollut sifsi runsaswarainen, että se on kyennyt sinulle edes jotakin opettamaan tuosta isästä, jolla on niin merkillinen filmä. Kuinka merkillinen? No niin merkillinen, että se on nähnyt aina kaikki ja näkee wastakin kaiken sinusja ja

sinun tiessäji. No niin ajattelet sinä — tuolla tar-
kotetaan sitä Jumalan filmää; mutta — tokko sitä Ju-
malaa onkaan; ja jos siitä vielä kotimaassa wanhan-
aikainen isä ja äiti jotakin kuvitteli mielessään, niin ei
sitä tuolla suuressa Vännen kuitalassa ole eikä kaimata.
Kjattelisitko noin rohkeasti, noin uudenaikaisesti, tai —
liiankin wanhanaikaisesti. Minä en ihmettele laisinkaan,
waikka noin tuumisitkin. Miksei kiusaus sinun poweesi
pyrkisi ja pystyisi, sillä kun on toimensa ja vaikutuk-
senssa niin monessa muussakin powessa. Se onkin juuri
tätä seikkaa ajatellen kun olen ottanut kynän käteeni
tästä hiukan kanssasi keskustellakseni.

Kuulehan! Woihan olla mielessäsi joku käräjäjuttu.
Muistat kuulleesi kerrottavan jostakin wieraasta mie-
hestä kuinka syhyllinen, tuota todistajaa peläten, sitä
lahjoitellen houkutteli siksi, että sai sen todistamaan toi-
sin kuin mitä asia oli. Oletihan kuullut, että niitä pata-
walojakin tehdään, kun' waan lahjuksia kyllin riittää.
Mutta ehkähän olet kuullut jotakin muutaikin, kuinka
esim. on luvattu selkään, uhattu tappaa, uhattu kostaa
niin että tuntuu, jos puhuu todistaessaan totta —
tiedät, että tuollaiset kowistelemiset ovat saaneet monta
oikeata asiata wääräksi ja wäärää asiaa oikeaksi. Sehän
on tavallisesti syhyllinen, joka noin nyt koettaa milloin
lahjoilla, milloin uhkauksilla todistajan toiseksi kuin mitä
totuuden mukaan olisi oltawa. Niin, sinä lienet täl-
laista kuullut, tiedät ainakin, että noin woi käydä ole-
wissa oloissa missä hywänsä.

Nyt pyydän sinulle tehdä pienen ehdotuksen. Sinä
tiedät, että kotimaassa ollessasi omatuntoosi kolkutti po-
wesjasi, kun olit tehnyt sellaista, minkä tietosi sanoi

wääräksi. Sinä olet menossa ehkä Amerikkaan waike
Austraaliaan — samapa se — koeta tuolla matkasi
perillä, tahi jo matkalla, kun sinä teet jotakin mikä sinun
tietosi mukaan ei ole oikeata, koetas kuulostaa, mitä siitä
omatuntoosi sanoo, eikä se sano, että sinun tekosi oli
wäärä teko, ja että se oli juuri sinun oma tekosi, juuri
sen werran kun sinä olit asiassa mukana, ei enemmän,
mutta ei myös vähemmän. Kun tuon kuulet, niin
koeta hywitellä tuota poweasi, tuota sydämesjasi kuis-
kaawaa ääntä ja se ei muutu miksikään. Koeta lahjoa
sitä, millä osaisit, ja se ei yhtään auta. Koeta kowis-
tella sitä, uhtailla sitä, ja se vielä päälle päätteeksi sanoo
nämät hywittelemisesi, nämät kowistelemisesikin sinun
synniksesi, sinun wilpiksesi, sinun pahuudekkesi, sanoo
omaksi wääristelemisekkesi. Kyhyppäs silloin itsekkesi,
mistä tuo tuollainen lahjomaton, mieltään muuttama-
ton, aina mukana kulkewa, kaikki pienimmätkin kohdat
älhäwä, kaikki pienimmätkin jopet näkewä todistaja on
kotoperäisin, ja sinä kuulet jälleen aiwan oman powesi
kuiskaawan: tuo totuuden todistaja, tuo lahjomaton
matkatoreri, tuo mukaan aina ennättäwä, silloinkin kuin
ei sitä mukaan tahtoisiakaan — se ei ole tästä walheen
maailmasta, se ei ole lahjoilla lunoawasta, eikä uhkauk-
silla wääräyden puolelle woittawasta maailmasta, ei se
ole minusta itsestänikään, kun se juuri minua itseäni
niin peittelemättä nuhtelee — ei sen täytyy olla josta-
kin muualta. Jos tällaista sydämesjasi huomaat, niin
sano tuohon toki, että sen täytyy olla totuuden Juma-
lasta kotoisin, tuon nuhtelewan äänen, sanottakoon sen
Jumalan olemassaolosta mitä hywänsä.

Jos nyt noin päätät itsekkesi, niin huomaa: kun isän

ja äidin filmä ei enää näe, ei kauwas ulotu, niin tämän Jumalan filmä vielä kaikki näkee, ahwan kaikki. Se näkee sen murheella, näkee sen wanhurskaudessaan ja jos asiat fiksi pakotat, niin näkee Hän sinut iankaik-
kisesti kostavana, pyhänä Herrana. Mutta — kyllä Hän odottaa muutakin nähdäkseen. Hän odottaa koska Hän näkisi syntisen kääntymän tiesi erehdyksestä, että Hän saisi enkeleineen iloita sinusta. Hän katsoo, koska Hän saisi palajawan, eshyneen poikansa, tyttärensä sul-
kea armahawanaan, arteeksi antawaan syyliinsä. Tätä nähdäkseen odottaa se Isän filmä, mikä kaikki näkee. Saako ja milloin saa Hän sen nähdä ilokseen ja — ilokseksi.

S. Warmawuori.

Sananen nuorille siirtolaisille.

Se hetki, jolloin nuorukainen tai nuori neitonen jät-
tää synnyinmaansa ja lähtee matkalle waltameren toi-
selle puolelle, muodostaa usein käännekohdan hänen elä-
mänsänsä. Moni jättää silloin ja halpana hylkää kaikki
aitinsa neuwot, vanhempainsa warotukset, opettajainsa
ohjaukset. Onhan hän lähtenyt nyt wapauden maahan.
Hän tahtoo olla wapaa. Pois siis kaikki orjuuttawat
kahleet! Wapaus, wapaus! Soi sana kultainen! —

Niin, wapaus! Todella onnellinen, ken sinut löytää!
Mutta kuinka harwa wapaudenhaluisesta nuorisostamme

joka Amerikkaan tulwaa, ennättää wakawasti miettiä,
millaista wapautta hän oikeastaan etsii. On lihan wa-
pautta, mutta on myös hengen wapautta. Surullista
on, että moni on walmis wapautena pitämään edellistä
ja joutuu niin hengen orjuuteen.

Matkalla jo tutustutaan siirtolaisuuden kewyhtmieli-
seen henkeen. Joukossa on niitä, jotka tulewat Ame-
rikaan toista, kolmatta, neljättäkin kertaa. Nämä luon-
nollisesti ottawat ylewämmän ja etewämmän asemän
toisten suhteen ja alkawat heitä joka suhteessa neuwoa.
Kotimaan ahtaat, pikkunaiset olot ja Amerikan wapaus
ovat pääasiallisena oppi-aineena. Jhmeellistä ja surul-
lista on nähdä, miten kowin otollisen maaperän nuo
neuwot ja opit löytävät ensikertalaisissa. Mitä fellai-
nen wanha maailmankulkija puhuu, se omistetaan ilman
muuta korkeimpana wiisautena. Kaikki, mitä on ennen
pidetty pyhänä, wedetään röyhkeästi pilkan alaiseksi, ja
ken osaa mehewämmät kiroukset ja riwoimmat sukkeluu-
det löytää, se saa suurimman suosion.

Näin alkaa lihan wapaus.

Tanssien, korttia lyöden, kiroillen ja ilakoiden kulkee
siirtolaisjoukko waltameren ylitse. Amerikan rannassa
joukko sitten hajaantuu ympäri laajan uuden kotimaan.
Mutta huonosti wietetyn yhdessä-olon waiikutukset ja
wäärän wapauden siemenet jääwät jokaiseen sydämeen.
On maistettu lihan wapauden maljasta ja ollaan kuin
juowuksissa. Kuin huumaustilasassa mennään eteenpäin.
Ei woida enää pysähtyä miettimään, mitä oikein etsi-
tään. Ollaan hengellisesti ja henkisesti lamaan-
nustilasassa. Vihan wapaus on hengen orjuutta. Tullaan
sitten uusiin kotipaikkoihin, ryhdytään töihin. Päiwät

tehdään työtä, illat, yötkin joskus istutaan korttia lyömässä, viihdytään kapakoissa ja muissa huvipaikoissa. Ollaanhan vapauden maassa. Väärä vapaus hyllyttää himot. „Minkäs ihminen luonnolleen tekee?“ Näin moni puollustaa itseänsä heittäytyessään siiveettömään elämään. Ja pian ollaan niin pitkällä, että on häveliäisyys, siiveys ja omatunto kuin repaleiksi remittyinä. Ei ole voimaa enää omistamaan, ei edes todella ymmärtämään oikeata vapautta.

Omantunnon vapautta ja Jumalan pelkoa pidetään pahimpana orjuutena. Orjuuttaviksi kahleiksi käyväät samalla pian ne kaikkein pyhimmätkin rakkauden siteet, joilla Jumala on meitä ihmisiä liittännyt toinen toisiimme. Kodin siteet höltyvät. Lapset unohtavat vanhempansa ja perheelliset kylmenevät perhettään kohtaan. Milloin pannaan perhe Suomeen menemään, milloin taas muuten tempaudutaan siitä irti vuosikausiksi. Milloin karkaa mies vaimonsa luota, milloin vaimo miehensä luota ja liittyy toiseen rakastelijaan. Syljätty taas toimottomana heittäytyy synnin syliin.

Wäärä vapaus wie orjuuteen aina.

Tosin ei sen tien hedelmät aina tule niin selvästi näkyviin. Mutta joskin ulkonainen elämä voisi johonkin määrin säilyä puhtaana, on tuloksena kuitenkin sijällinen orjuus. Wäärä vapaus wierottaa sydämen oikeasta, jota on Jumalassa ja Jeesuksen Kristuksen seuraamisessa. Ja mitä se auttaa ihmistä, vaikka hän voitaisi kaiken maailman, jos hän kuitenkin saa sielulensa wahingon?

Rakas lukija! Jos sinä et tahdo tälle tielle joutua, suo minun lausua sinulle pari kehottavaa sanaa.

Ensiksi älä koskaan unohda, että sijällinen sydämen vapaus, omantunnon rauha on kaikkein kallein aarteemme. Keneltä tämä aarre puuttuu, se ei voi olla vapaa eikä onnellinen, vaikka kuinka kehui vapautensa. Senvuoksi pidä tämä kallein aarre omanasi. Mutta sitä et voi tehdä, ellei katseesi ole kiinnitettynä Kristukseen, sillä ainoastaan Hänessä on sovinto ja rauha. Hän on kuollut puolestamme ja lunastanut meidät omiksen. Hän on tehnyt meidät vapaiksi. Senvuoksi sanoo Raamattu: „Pyhykääte siinä vapautuksessa, johon Kristus teidät vapautti“. Se vapaus ei ole synnin eikä lihan vapautta, vaan hengen. Sitä ei nautita synnin peittelemisessä ja puollustamisessa, kemytmielisyhdessä, vaan synnin tunnustamisessa, anteeksisaamisessa ja hyljäämisessä. Mutuas vapautemme. Se on sinun omasi, nuori weli ja sisko, ota se omaksesi.

Toiseksi älä unohda sitä, että maailma on waaroja täynnä. Wihemies on wiefas ja suuren maailman kiusaukset owat monet. Ole siis waruillasi. Synnin wietellykset owat aina lähellä. Synti lähestyy usein niin wiatoman näköisenä. Älä anna myöten pienesä kiusauksessa, niin tulet wälttämään suuremmat. Huonot puheet ja wähäpätöiset riwoukset owat saastuttaneet monta sydäntä ja kun himon tuli syttyy sydämessä, sitä on waikea sammuttaa; se wie ruumiin synnin töihin. Ensimmäinen wäkijuomalasi wie toiseen ja toinen kolmanteen ja wähä juominen johtaa paljoon juomiseen. Senvuoksi ole waruillasi. Pieni lankeemus on jo suuri lankeemus ja se lankeemus on aina lähellä.

Mutta, rakas lukija, Jeesus on vielä lähempänä. Opi tuntemaan Häntä. Opi rukouksessa puhumaan

huolesi Hänelle, turvaudu Häneen aina. Et si hiljaisina hetkinä Herran kasvoja. Ne loistavat meille Jumalan sanassa. Olkoon se sinun valkeutenasi aina. Kun ajatut Herran eteen tutkimaan sanaa, miten ihanan valon löydät. „Herrassa on minulla vanhurskaus ja väkewyys“. — Huomaa ensin vanhurskaus — anteeksi-antamus, vapaus — ja sitten myös väkewyys. Autuas joka uskot, sinä saat nähdä Jumalan kunnian.

Kolmanneksi: Et si itsellesi hywää seuraa. Piity niihin, jotka tahtowat etsiä Jumalaa ja totuutta. Piity seurakuntaan, mihin ikänä tulet. Ole rohkea pimeyttä vastaan. Wastusta perkelettä ja hänen palvelijoitaan, niin he pakenevat. Herra Jeesus tukeoon sieluasi ja warjelkoon matkaasi kaikilta waaroilta.

M. J. Kuusi.

Suomi-Synoodista.

„Mikää yleisatjoko yhteistä seurakuntaa.“

Raikkialla misjä suomalaisia asuu wähänkin suurempi määrä Amerikassa, owat he yleensä perustaneet kristillisiä seurakuntia. Jos sinä, lukija, tahdot olla jäsenenä seurakunnassa, jonka uskontunnustus ja kirkollinen järjestys on samantapainen kuin synnyinmaasi kristillisessä kirkossa, kysy silloin, misjä on Suomi-Synoodi kirkokuntaan kuuluwa seurakunta. Amerikassa ei ole kansankirkkoa, joka on yhdistetty waltioon niinkuin Suomessa ja sentähden saa kukin kansallisuus järjestää kirkolliset olonsa

miten haluaa. Milmalkaan owat ne aina järjestyneet samallaistiki kuin kotimaassakin. — Noin 20 vuotta sitten oli Amerikassa suomalaisia ewankelis-luteerilaisia seurakuntia siellä täällä. Silloin huomattiin, kuinka yksimielisyys on woimaa ja 9 seurakuntaa liittyi yhdeksi kirkkokunnaksi, joka nimitettiin: Amerikan Suomalainen Ewankelis-Luteerilainen kirkkokunta eli Suomi-Synoodi. (Calumetissa w:na 1890 ¹⁵/₃ perustettu.) Wähäisestä alusta on kirkkokunta kaswanut monien waikokkujen keskellä ja on siinä nyt 122 seurakuntaa, joissa jäseniä n. 26,000. Pappoja on 26. Upealla seurakunnalla on oma kirkko ja pappila. Kun on waikokasta ollut saada pappoja riittäwästi Suomesta, on kirkkokunnan korkeakoulun eli Suomi-Opiston yhteyteen perustettu jumaluusopillinen seminaari, joka walmistaa pappoja S.-Synoodille. — S.-Synoodilla on omat äänenkannattajansa, sanomalehdet. „Amerikan Suometar“ seuraa seurakuntaelämää hywin tarkkaan. Sen tilaus hinta on wain 1 doll. 50 senttiä vuosikerta. Siinä on myös kotimaan uutisia ja arwoikkaita kaswatus- ja siweyso pillisiä kirjoituksia. Puhtaasti hengellinen lehti on „Paimen Sanomat“, maksaa wain 1 dollarin vuosikerta. Pyhäkoulujen lehti etupäässä on „Easten Lehti“. Edelliset ilmestywät joka wiikko, wiimeinen kerran kuussa maksaa 35 senttiä vuosikerta. Nämä painetaan synoodin omassa kirjapainosssa Hancockissa, Mich. Tämä n. s. kustannusliike tekee myös muita painotöitä, sitoo kirjoja ja myyhi arwoikasta monipuolista suomalaista kirjallisuutta. Tee ostoksesi sieltä siten myöskin auttaen yhteistä asiaa, kirkkokunnan parasta taloudellisessa suhteessa. — S.-Synoodi on kansanwaltainen. Sen asiat

määrää kirkolliskokous, joka kokoontuu kerran vuodessa ja jossa kaikilla seurakuntien edustajilla on yksi ääni. Siellä valitaan toimikunnat hoitamaan S.-Opistoa ja kustannusliikettä ja myös konsistoriumi, joka hoitaa kirkkokunnan hengellistä järjestystä. Kirkkokunnan esimies on toht. J. K. Nikander, joka asuu Hancockissa. Hän on samalla Suomi-Opiston johtaja.

Amerikassa yleensä pidetään henkilöä, joka ei ole jäsen missään seurakunnassa vähemmän luotettavana. Suomeskakin kysytään siirtolaiselta, joka kauan on ollut Amerikassa, jotain todistusta olo-ajaltaan ja jos hän voi näyttää papintodistuksen S.-Synoodista, pitää Suomen kansankirkko sen luotettavana. Tällaiset ulkomaiset edut ovat vähäiset sen rinnalla, että seurakunnan olemassa-olo takaa tilaisuuden hengellisen nälän ja janon tyydyttämiseen Jumalan sanan ja sakramenttien kautta. Myöskin kristillinen kirkkokunta ylläpitää ja kasvattaa suomalaista kansallisuutta ja kansallishenkeä suomenkielisten pyhäkoulujen, kesäkoulujen ja rippikoulujen kautta. Pyhäkouluja oli S.-Synoodissa w. 1910 131, joissa oli 757 opettajaa ja 5,440 lasta; kesäkouluja oli 40, joissa 49 opettajaa ja 2,298 lasta. Kristillisiä nuorisoyhdistyksiä oli 8 ja niissä 450 jäsentä.

Kristillinen neuvollisuuteksi on liittäjä jäseneksi seurakuntaan, itse ottaa osaa sen toimintaan niiden lahjojen mukaan, joita olet Jumalalta saanut ja kannattaa seurakuntalaitoksia aineellisesti. Jos tahdot uskollisena pyhäijä ja äitisi ewankelis-luteerilaiselle tunnustukselle, liity silloin jäseneksi Suomi-Synoodi-kirkkokuntaan kuuluvaa seurakuntaan.

B. Rautanen.

Suomi-Opisto.

Kansalainen! Olet suomalainen ja olet ewankelis-luteerilainen kristitty. Sentähden en soisi sinun olevan myöskään tietämättömän Suomi-Opistosta, joka on siirtokansjamme ainoa korkeampi oppilaitos Amerikassa.

Sen on perustanut ewankelis-luteerilainen kirkkokuntamme Suomi-Synoodi w. 1896, ja se tahtoo antaa kristilliselle pohjalle perustettua koulusivistystä suomalaisen siirtokansjamme pojille ja tyttärille. Amerikassa on kyllä monta koulua, joissa annetaan monellaisia tietoja. Mutta valtion kouluissa et kuule suomen koulun kielistä eikä uskonnon ikuisia totuuksia opettavan. Sentähden tarvitsemme oman opistomme, jossa nämät kaksi asiaa, uskonto ja suomen kieli saavat arvokkaan sijansa.

Koulumme oppimäärä on kuusivuotinen, ja on se niin järjestetty, että sen läpipäässeet voivat päästä Amerikan yliopistoihin. Mutta opistomme yhteydessä, sen jatkona, on jumaluusopillinen seminaari, jonka oppimäärä on kolmivuotinen. Siitä siirtokansjamme odottaa itselleen kykenemiä ja kelpollisia sielunpaimenia seurakuntaan. Täällä opistossa on jo saanut enemmän tai vähemmän opetusta noin 500 kanssamme lasta, jotka nyt ovat elämän eri aloilla tai vielä jatkavat opintojaan opistossamme.

Suomi-Opiston kannatuksesta sananen. Ollen siirtolaiskirkkomme vapaa koulu ei sillä ole mitään valtiolta tulevaa kannatusapua, vaan jaa se kannatuksensa

hyffinomaan niistä wapaista lahjoista, joita siirtokansamme keskuudessa sulle wapaiehtoisesti kootaan, lukunottamatta lukukausimaksuista tulewaa wähäistä tuloa. Wakawat, hyvää rakastawat, kansamme parasta harrastawat kansalaiset owatkin sitä mielihyvällä awustaneet, sen mukaan kuin asian tarkeys on selwinnyt heille itselleen. Toiwomme, että jokainen entinen ja uusi siirtolainen ottaa tämänkin asian sydämensä lempiasiaksi, jota wointinsa mukaan tahtoo auttaa, että koulu woisi kehittyä yhä paremmin vastaamaan tarfotustaan ja edistämään Jumalan waltakunnan kallista työtä siirtokansamme keskuudessa. Kun Jumala sinuakin ja työtäsi sinua täällä wieraalla maalla, niin älä unohda Suomi=Opistoakaan.

Mutta Suomi=Opisto ei wain odota apua, waan se myöskin tarjoaa jokaiselle kansamme hywämaineiselle pojalle ja tyttärelle erittäin hywän oppitilaisuuden. Kenties sinulla, lukijani, on poika tai tytär, jolle haluat antaa koulukaswatusta opistossa, missä uskonnon opetuksella ja suomen kielellä on tärkeä sijansa. Silloin toiwotan wain, että saatuaasi Jumalan siunauksella kyllin waroja, lähetät lapsesi Suomi=Opistoon ja täten hankit hänelle sellaista perintöä, joka on jalompi kuin tuhansienkaan taalojen säästetyt rahaperinnöt, hankit hänelle taitoa ja kykyä tekemään toimeentulonsa.

Kenties olet nuorukainen tai neito, jolla on opinhalua, mutta joka et ole woinut sitä warain puutteessa wielä tätä ennen tyhdyttää. Hanki siinä tapauksessa ensin joku määrä waroja jollakin työllä ja kiiruhda sitten oppilaaksi Suomi=Opistoon ja käytkä edes joitakin vuosia nuoruutesi ajasta opin hankkimiseen. Kenties on sydä-

messäsi joskus kytenyt halu tulla Jumalan sanan julistajaksi kansallesi. Se on ylevä halu. Silloin on sinulle myöskin walittina koulu, joka auttaa sinua tätä sydämesi halua toteuttamaan: Suomi=Opisto ja sen jumaluusopillinen seminaari.

Tai kenties haluat waan tietoja joissakin määrättyissä aineissa, niinkuin suomen kielessä, laskennossa, kirjoituksessa tahi wain englannin kielessä. Terwetullut olet tähän kouluun näitäkin tietoja oman walintasi mukaan oppimaan!

Jos haluat liike-alalle antautua tässä maassa, niin on sinulle tarjona oppitilaisuus Suomi=Opiston kauppaosastossa. Siinä on ensiksi vuoden kestävä kirjapito-oppimäärä. Toinen oppimäärä on pikakirjoitus. Molemmissa tapahtuu opetus englannin kielellä. Silloin on sinulle kyllä englannin kieli ensin tarpeellinen; mutta sitäkin, jollet sitä ennen tunne, saat ensin oppia Suomi=Opiston warsinaisilla luokilla.

Tämä opisto sijaitsee Hancockissa, Michiganin waltiota. Kun haluat tarkempia tietoja, niin pyyhdy saada opiston wuosikertomus, jossa on seikkaperäisempiä selityksiä oppimääristä ym. muista tärkeistä seikoista. Jos tilaisuus myöntää niin pistäyppä itsekkin Suomi=Opistoa katsomassa.

Joka tapauksessa suljen tämän kansallisen ja kirkollisen oppilaitoksemme sydämelliseen huomioosi. Ja jos olet niitä, jotka owat oppineet kantamaan sydämensä tarpeet Herran eteen, joka kaikissa waiheissa on paras turwamme, niin pyyhdy, että anot tälle oppilaitoksellemekin Jumalan siunausta, jotta se woisi toimia täällä wieraalla maalla suomalaisen nuorisomme, jopa koko

siirtokansamme kaswannoksi kaikessa hyvässä. Sillä tässä toteutuu Herran sana: „Elei Herra huonetta rakenna, niin ne hukkaan työtä tekewät, jotka sitä rakentawat.“

J. K. Nikander.

Työsuhteet Amerikassa.

„Otsasi hiesä pitää sinun syödä leipäsi.“

Siirtolainen, joka suunnittelee matkaa tänne uuteen maahan, luo toivorikkaana katseensa tulevaisuuteen. Useimpain matka johtuu aineellisista syistä, toivotaan täällä kuuluisassa kultamaassa saatavan ulkonainen toimeentulo paremmalle kannalle.

Suonnollisesti matkalle lähtewän mielesjä ovat läheisesti tulevat työolot ja ansiosuhteet, joista suureksi osaksi toiveitten toteutuminen riippuu. Entisaikoina on ollut jellaista käsitystä, että kun vain Amerikkaan päästään, niin puuweitellä siellä saadaan kultaa wuolla, tuossa tuokiossa voidaan koota suuret rikkaudet. Jos tuollaiset ajatukset tahtoisiwät wieläkin wainwata matkalle lähtewän päätä, parempi olisi siirtää lähtöä tuonnemmasi, että keritäisi wähän selwitä tuosta huumauksesta ja siten woisi wälttää monia raskaita pettymyksiä. Kyllä on totta täälläkin, mitä aikojen alkupuolella jo saatiin kokea: „Otsasi hiesä pitää sinun syödä leipäsi.“

Pyhessä esityksessä on mahdotonta muuta kuin wähesen kosketella sinne ja tänne tätä laajaa kysymystä. Tahtoisiwme kuitenkin esittää muutamia piirrelmiä warsinkin niiltä seuduilta, joissa kansalaisyämme enemmän asustelee. Mitään pysyväistä warmempaa työn kesätämyyhteen ja palkkojen suuruuteen nähden emme woifanoa, sillä ne owat sangen waihtelewia. Työ saattaa tänään olla wilkkaassa käynnissä ja huomenna se woio olla seisautsissa. Palkka samaten woiwaihdella.

Alkakaamme tutkistelmanne idästä ja lulkakaamme länttä kohden.

Atlantin rannikoilla on suomalaisia enimmäin New-Yorkin ja Massachusettsin (suomalaiset sanowat sen lyhyemmin Massan waltio) waltioissa, kuin myöskin jonkun werran Mainen, New-Hampshiren, Vermontin y.m. waltioissa. Työt owat waihtelewia. New-Yorkissa on suomalaisia paljon eri ammattitöissä, kuten räätäleinä, nikkareina, maalareina, muurareina, mekanikkoina y.m. Merimiehinä on myöskin melkoinen määrä. Ammattimiehillä on hywät ansiot, kai noin 3 ja 4 dollaria päiwässä. Tawallisissa töissä paljon wähemmän. Palwelustyöt ansaitsewat keskimäärin 4 ja 5 dollaria wii-koissa. Massan waltiossa on suomalaisia lukuisat määrät kivitöissä, joissa tottuneet kivenhalkaajat saawat keskimäärin 3 dollaria päiwässä. Allin palkka on noin dollaria 1:50. Sairawarweilla, kutomatehtaisissa on enimmäkseen urakkatyö ja ansaitsee sen mukaan kuinka on perehtynyt. Tawallisina aikoina työt owat yleensä jäänöllisiä. Suurimpia suomalaispalkkoja: Worcester, Quincy, Hitchburg ja „Sköpin“ niemi.

Ohion ja Pennsylvanian suomalaiset ansaitsewat

elantonja pääasiallisesti satamatöissä, rautateillä, katekellaisissa rautatehtäissä, hiilikaiwannoissa y.m. Maanviljelijöinäkin on heitä jonkun verran. Koneet tekevät melkein kaiken. Tehdastyöt voittavat alaa. Clevelandissa on suomalaisia lukuisasti käsityöläisinä, räätäleinä, mekaniikkoina, nikareina, muurareina y.m. Palkat vaihtelevat 3 dollarin tienoilla. Clevelandissa on hyvillä palvelustytöillä aina saatavana paikkoja, ansio hyvänpuoleinen, keskimäärin 4 ja 5 dollaria viikossa. Eteläosassa waltiota on hiilikaiwannoita, joissa on jonkun verran kansalaisia. Palkka Ohiossa yleensä vaihtelee 1: 50 dollarista ylöspäin. Pennsylvanian suomalaiset työskentelevät etupäässä rautatehtäissä, sulimoissa, hiilikaiwoksissa y.m. Pääpaikkoja: Monessen, ja New-Castle ympäristöineen. Ansiot ovat melkoisen hyvät, 2 dollarista ylöspäin ja woipi nousta aina 7 ja 8 dollariin päivässä. Tällainen korkeampi ansio saavutetaan vasta monien vuosien kokemuksen ja perehtymisen kautta. Työt ovat enimmäkseen kuumia ja vasta-alkawalle vaikeanlaisia.

Keskivaltioissa, Michiganissa, Minnesotassa, Wisconsinissa ja Illinoisissa ovat wäkirikkaimmat ja wanhimmat suomalaisseudut. Kaiwantotyöt ovat pääasiallisimmat Michiganissa ja Minnesotassa. Edellisessä on maailman suurimpia kuparikaiwannoita, Calumetissa, Hancockissa y.m., joista tuhansia suomalaisia hankkii elantonja. Kaiwannot ovat olleet hyvässä käynnissä pitkiä aikoja. Palkat vaihtelevat 2—3 dollariin. Työwäki näissä on jotaunkin seisowa, joten useampaan kaiwantoon ei aina niinkään runjaasti pääse uusia miehiä. Rautakaiwannoita on myöskin useita tässä wal-

tiossa ja samaten Minnesotassa. Ishpeming ja Ironwood ympäristöineen edellisessä, Hibbing, Virginia, Eveleth y.m. jälkimäisessä waltiossa ovat suurimpia suomalaispaikkoja. Työt niissä ovat olleet vaihtelevampia kuin kuparialueilla. Nykyisin ovat ne käyneet jotenkin säännöllisesti. Palkat noin 2 dollarin tienoissa. Metsätöitä on myöskin jonkun verran. Illinoisissa, warjinkin Chicagossa ja ympäristöseuduilla on kansalaisia runjaasti tehdastyöissä, sekä usealla eri ammattialalla. Palvelustytöillä on Chicagossa hyvänpuoleiset ansiot. Maanviljelystoimissa on hyvät määrät suomalaisia erittäinkin Minnesotassa ja Wisconsinissa, mutta myöskin Michiganissa. Kohtuullisilla ehdoilla saa vieläkin maata näissä waltioissa.

Siirrymme eteenpäin ja saavumme etelä-Dakotan, Montanan ja Idahon kulta-, hopea-, kupari- ja hiilikaiwannoille, joissa tapaamme paljon siirtolaiswäijämme. Butte, Montanassa, on huomattawa kaiwantoliikkeen keskuspaikka. Siellä on hyvät palkat, 3: 50—4 dollariin päivässä; enimmäkseen 8 tunnin päivä. Toisinaan on hyvä pääsy työhön, mutta toisinaan on se hywinkein vaikeata warjinkin vasta-alkawille. Ylöspito on kallista, 25—30 dollariin kuussa. Mustat kummut (Black Hills) etelä-Dakotassa ovat huomattawia kultakaiwosseutuja. Ansiot jotaunkin samallaiset kuin Montanankin kaiwannoissa. Idahon kaiwantoseudut ovat tulleet surullisen kuuluisiksi entisaikaisista työläköistään. Nykyään niissä ei kai montaa suomalaista olekaan. Montanan hiilikaiwoksissa työskentelee hyvä määrä suomalaisia. Red Lodge on suurimpia paikkoja. Työt ovat vaihtelevia, toisinaan ne ovat hyvässä

käynnissä ja silloin ansaitaan hyvin, aina 100 dollariin kuussa ja ylitin. Hiilikaiwannot ovat harvoin wisk-kaassa käynnissä pitempiä aikoja yhtämittaa. Metsä- ja sahainlyhtöitä on vielä saatavana Montanassa. Molemmat Dakotat ovat wahvoja maanwiljelysseutuja ja on siellä kesän aikoina runsaasti töitä. Täällä on wank-koja suomalaisiakin maanwiljelysseutuja.

Wyomingissa ja Utahissa on useita hiilikaiwannoitteja ja suomalaisia on niissä ollut melkoisia määriä jo vuosikymmeniä. Ansoista ja työn vaihtelevaisuudesta voidaan sanoa samaa, mitä mainittiin Montanan hiilikaiwannoitteista. Pääpaikkoja Wyomingissa ovat Rock Springs ja Utahissa Clear Crk. Hannan ja Scofieldin kairanto-onnettomuudet pysyivät kauan warottawina mielisissä, niissä kun kuoli niin paljon kansalaisyämmekin. Utahissa on myöskin kulta- ja hopeakaiwannoitteja samaten Coloradossa, joissa tawallisesti on hyvät ansiot, kun wain työtä saa. Coloradossa se on suomalaistenkin kultakairanto „Musta Karhu“, josta tulewaisuudessa paljon toiwotaan.

Olemme suorittaneet kohta kolmen tuhannen mailin matkan ja saavumme Tyhnen meren rannikkowaltioihin Californiaan, Oregoniin ja Washingtoniin. Kaikissa näissä on lukuisasti suomalaisia. Washingtonissa työskentelee heitä paljon hiilikaiwannoisissa, satamatöissä, sahainlyhtöissä ja jonkun werran muilla ammattialoilla. Oregonissa on kuuluisa kalastuspaikka Astoria, jossa on tuhansia suomalaisia. Kalastusaikana näkee satojen kansalaisyämmekin lewittävän purjeensa mahtawan Columbia-joen suussa ja rientävän kokemaan saalista. Muutakin töitä on Oregonissa saatavana. Californian kuu-

luissa punapuunetsä ja sahainlyhtöissä on runsaasti suomalaisia. Merimiehinä on heitä niinkään näillä rantamilla ja ulompana wessillä, San Francisco ja Seattle pääpaikkoina. Kivittöissä ja käsityöläisinä toimii niinkään kansalaisyämme. Palkat ovat vaihtelevia. Maanwiljelys alkaa wetää kansalaisten huomiota puoleensa entistä enemmän täälläkin päin. Paikoin ollaan jo hywässä alussa. Palwelustyöt voivat saada paikkoja ja hyviä palkkoja yleensä lännen waltioissa.

Steläwaltioissa siellä ja täällä on joku määrä suomalaisia. Canadan puolella on niitä tuhansia kairanto-, metsä- ja sahainlyhtöissä, tehtaissa y.m. Palkkasuhteet ovat jotakuinkin samanlaiset kuin Yhdyswaltain puolella. Alaskassakin on kansalaisyämme. Kultaume on alkuaan niitä sinne johtanut. Suurempaa wetowoimaa ei nykyisin tunnu suomalaisilla sinne olewan.

Näinä aikoina ovat työt yli Amerikan melkoisessa käynnissä ja palkatkin yleisemmin tyhdyttävät. Kunnon mies voi saada työtä jotakuinkin helposti. Elin- tarpeiden hinnat ovat tosin kohonneet viimeaikoina.

Maahan tulijain olisi perehdyttävä kieleen niinpian ja niin paljon kuin mahdollista. Kielen taitamattomuus tuottaa usein paljon hankaluutta. Nuorten tulisi erittäinkin ottaa huomioon ne runsaat edut, jotka ovat tarjona. Piike- ja eri ammattialat ovat heille awoinna. Samaten nuorilla naisilla on mahdollisuutta edistystä, jos wain tahdotaan tilaisuutta käyttää hywäkseen.

Yksi asia olisi vielä työmiehen otettava huomioon. Kun on saatu työtä ja ansiota, ei sitä pitäisi korin herkästi jättää. Muutamat juoksewat aina sen hywän „perässä“, mutta sitä saadaan ajaa takaa vuosikausia

että sittenkään saavuteta. Kulutetaan vain matkoihin entisetkin ansiot.

Rakas siirtolaisweli ja sisar! Salli minun huomauttaa lopuksi: samalla kun hankit ylöspittoa ruumiillesi ja etsit ajallisia aarteita, älä unohda etsiä myöskin ylhäisiä, iäiyyshalleuksia kuolemattoman henkesi aartehistoon. Maallinen kulta lakkaa kerran kiiltämästä, mutta elämä Jumalassa on iankaikkista. Onko sinulla sitä kulta?

A. Haapanen.

Muutamia huomioon otettavia seikkoja.

Mikä on tarkoituksesi jättäessäsi kotimaan ja lähtiesäsi Amerikkaan? Eikö työnansion saanti? Amerikasta kuullaan tavallisesti, että siellä on paljon työtä ja hyvät palkat. Siirtolainen lähtee siinä tarkoituksessa, että pääsisi ansaitsemaan noita hyviä palkkoja. Waa-timatoin ajatus lähteä wieraaseen maahan työnansiolle, johtaa häntä. Ja jos ketä omaisia siirtolaiselta koti-maahan jää, niin on niittenkin toivo ja odotus vain se, että lähtewä siellä wieraassa maassa saisi työtä ja menestystä. Ja kun siirtolainen astuu laajan Amerikan mannermaalle, niin ei hän jouda kysymään, minkälainen tämä maa on, eikä hän rohkene, eikä osaa ajatellaan parantawansa sen oloja. Hän vain kysyy

työtä. Tyhjä taskukin hokee: kysy työtä. Ja jos saat työtä, niin pysy siinä. Saat aina paremmin luottamusta ja armonantoa, jos pysyt siinä työssä, jonka sait ja koetat myöskin siivona ja rehellisenä työmiehenä pysyä sillä paikkakunnalla, jolla kerran olet työpaikan saanut. Työpäällikötkin paremmin antawat ansiota sellaiselle waikeanakin aikana. Kansalaiset ja wakawat paikallaan pysyvät työkumppanitkin voivat olla sinulle suuremmaksi hyödyksi ja hädän sattuessa, awuksi siinä tapauksessa. Toisin on sen, joka kulkee ympäri laajaa maata. Ei hän ota misjään wiihtyäseen. Ei häntä tulla oikein tuntemaan misjään. Mina on hän tyytymätön.

Mutta tuollaisesta siirtolaisluonteesta, joka wieraana täällä kulkee, voi helpoimmin tulla hywinikin innokas työväen kiihottaja ja muka olojen parantaja. Sellaisia noissa oloissa muodostuu. Joutilaat wetelehtijät ja kulkijat ne enimän suutansa soittawat olojen muka huonoudesta ja työväen forretusta tilasta.

Mutta jos siirtolainen on tullut Amerikan yhteiskunnallisiin oloihin tutustumaan ja huomaa niissä wikoja, niin miten voi hän niitä parantaa? Miksikään suureksi yhteiskunnalliseksi uudistajaksi ei jokainen mies tai nainen voi tulla. Mutta kun wieraana ja muukalaisena asuu jossain maassa, niin ei ole ensinkään oikeutettuaakaan sekaantumaan maan oloihin. Woidaan syystä kysyä: onko sinulla ääni-oikeutta? Wastatko siinä täällä weroja, kun niin huudat ja pauhaat? Winoastaan maan kansalaisena voi järkewällä ja hyödyllijellä tavalla waijuttaa maan oloihin uudistusta, joka tapautuu lakien pohjalla. Jos suuresa yhteiskunnassa, ku-

ten Amerikan Yhdysvallat, alkaa moittia ja halveksia sen oloja ja laitoksia muukalaisena ja maan oloja ja kieltä tuntemattomana, niin ei voi sillä tavalla mitään hyvää tulosta saada aikaan. Korkeintaan saa sellainen osakseen ansaittua ylenkatsetta ja katkeruutta maan kansalaisten puolelta. Pian sanovat: mene maahasi. Vainoja lähtee joka päivä. Mitäs tänne tulit.

Mutta pahin tässä on se, että tuollainen maan olojen ja laitosten halveksija, joka uhmaa hallitusta ja laillista järjestystä, katsotaan kumous- ja anarkistihenkiseksi, kuten hän onkin. Sellaisia ei oteta Amerikan Yhdysvaltain kansalaiseksi.

Kumous- ja anarkistihenkinen kiihotus esiintyy tavallisesti myöskin kirkon ja uskonnon pilkkana. Sekään ei voi saavuttaa toivottua menestystä Amerikassa? Mistä syystä?

Ensimmäinen syytä, että kirkollinen ja kristillinen henki on syvästi juurtunut Amerikan kansaan. Syvästi uskonnolliset liikkeet ja niiden helmasja kasvanneet, monissa vaikeuksissa koetellut henkilöt ovat olleet perustusta laskeutuneet maan yhteiskunnallisellekin järjestykselle ja itsenäisyydelle. Perimätieto pyhän perustuksen lasteista ei häviä. Siksi onkin sääntönä, että missä vain tarpeellinen joukko yhteen tai toiseen uskontokuntaan kuuluvia kokoontuu yhteen, siellä perustetaan seurakunta ja rakennetaan kirkko. Kirkkoon uhraataan Amerikassa voimia ja varoja enempi kuin missään muussa maassa. Ei siis ole asia eninkään niin kuin moni siirtolainen lähteisjään ajattelee, ettei muka Amerikassa perusteta mitään pyhästä eikä niistä asioista, joita kotimaassa lapsena katkismuksesta luet-

tiin. Sellaista ajatusta ja tietoa voi levittää ainoastaan se, joka ei tunne maan oloja. Moni kotiinpalannut siirtolainen onkin voinut olla täällä vuosia tulematta tuntemaan oloja. Tosiasia on, että missä vain vähänkin olot ovat päässeet järjestyseen, siellä on kysymys kirkosta ja seurakunnasta ensimmäisiä asioita.

Toinen syy, miksi uskonnon pilkka ei voi menestyä Amerikassa, on se, että siellä vallitsee täydellinen uskonnon vapaus. Ei ole kenenkään pakko kuulua mihinkään kirkkoon, jos ei tahdo, eikä tunnustaa mitään uskontoa, jos ei tahdo. Mutta ei saa myöskään pakottaa ketään olemaan kuulumatta kirkkoon ja tunnustamatta uskoaan, jos hän tahtoo. Uskonnon vapaus sisältää siis vapauden tunnustaa ja olla tunnustamatta uskoa. Mutta uskonnon pilkka on uskon tunnustamisvapauden fortamista, jota ei siis voi sallia sen yhteiskunnan laki, joka sisältää täydellisen uskonnon vapauden. On siis väärä se luulo, että Amerikassa on vapaus pilkata uskontoa. Se vapaus ei kuulu uskonnonvapauteen. Uskonnon pilkka sitäpaitsi kadottaa kaiken voimansa ja merkityksensä sen kautta, että uskonnon vapauden vallitessa on kirkko vapaa, valtiosta erillään oleva ja siitä riippumaton yhteiskunta, joka pysyy pystyssä ainoastaan sen omien, siihen vapaasti liittyneiden jäsenten kautta eikä minkään ulkona olevan voiman pakolla, joten sivullisella ja ulkopuolella olevalla ei ole mitään syytä eikä oikeutta siihen sekautua vihamielisessä hengessä. Sekin on uskonnon vapautta. Vapaalle kirkolle, johon ei sinua valtiomahdilla pakoteta kuulumaan, et voi pilkallasi mitään. Edellä esitetystä uskonnonvapauden periaatteesta sel-

wiää myös, että waltion laki suojelee kaikellaiselta wäärhydeltä, olkoon se misjä muodossa hywänjä, kirkkoa, kuten kaikkia muita wapaita yhdyshuntia, samoin kuin jokaista yksityistä. Jos tahdotaan syyttää, niin tulee siis saamaan rangaistuksen se, joka menee häiriötä tekemään jonkun uskontosuunnan jumalanpalveluksiin y. m. f. Waltio suojelee kaikkia siweellisyhyden rajain sisäpuolella toimivia ja siweellisyhttä edistäviä kirkkokuntia. Epäsiweellisille uskontokunnille taas ei ole wapautta enempin kuin pilkkaajillekaan.

Ohkä monesta ikäwyydestä säästyji siirtolainen, jos yllämainitutkin asiat huomioon ottaisi.

J. Katajamaa.

Siirtolaislähetyksestä.

Kun 10 w. sitten Suomen merimieslähetysseura perusti siirtolaislähetyskeskensä Liverpöoliin, Englantiin, luulivat jotkut Suomessa, että aikomuksemme on lähettää siirtolaisia Amerikkaan. He ostiwat piletin ainoastaan Liverpöoliin saakka siinä mielessä, että sieltä lähetämme heidät wapaasti Amerikkaan. Ja kun emme woineet sitä tehdä, suuttuivat he tietysti. Vieläpä nykywuo-
sina on tawattu toisinaan sellaista mieltä, että siirtolaislähetyskeskemme ainakin lähettää ilmaiseksi kotimaahan takaisin ne, jotka sairauden takia eiwät pääse jatkamaan

matkaansa. Poikkeuksiin kuuluvat tällaiset mielipiteet. Mutta onhan sittenkin tarpeen joku jana siirtolaislähetystyöhön selitykseksi.

Siirtolaislähetyskeskensä tarkoituksena on ennenkaikkea Jumalan waltakunnan työ siirtolaisstemme keskuudessa, heidän ollessaan matkalla Amerikkaan ja perillä siellä, sekä samalla olla heitä auttamassa neuwoilla ja työllä. Se lähettää siis Jumalan janaa ja saarnaajia. Työhön tarwittawat warat saadaan wapaaehtojina rakkaiden lahjoina.

Kun ensimmäiset merimiespappimme lähetettiin New-Yorkiin w. 1887 ja San Franciscoon w. 1890, huomasiwat he, että siirtolaisstemmekin oliwat hengellisen awun tarpeessa. Siellä oli paljon työtä ja wähän opettajia. He perustiwat sentähden seurakuntia siirtolaisia warten sekä tekivät saarnamatkoja läheisiin waltioihin. Usein kirjotteliwat he asiasta kotimaahan. Sitäpaitsi pyysiwät siirtolaiset merimieslähetyskeskensä opettajia. Lähetettiinpä Pohjanmaaltakin pyhntöjä. Pohjanmaa etupäässä jai katkerasti kokea seuraukset siitä, että moni siirtolainen jumalattomuuteen wajoji. Vieläpä pappien kokouksessa tehtiin asian johdosta pyhntöjä. Tällaisten kehotusten ja pyhntöjen seurauksena oli, että Merimieslähetysseura otti ohjelmaansa myös siirtolaislähetyskeskensä. Ensimmäisenä lähetettiin pastori R. Sahlberg (Warmawuori) Amerikkaan w. 1898 toimimaan siirtolaisstemme keskuudessa. Työtä on sittemmin jatkettu, ja on siellä nyt meillä kaksi siirtolaisaarnaajaa. W. 1910 on toinen heistä asunut Rock Springsissa Wyo. ja toinen Seattlessa Wash. W. 1909 käwivät he 129 eri

paikkakunnalla, muutamissa yhden, toisissa useampia kertoja ja pitivät noin 450 jumalanpalvelusta.

Siirtolaislähetysksemme pastorit julistavat Jumalan sanaa etupäässä sellaisilla paikoilla, joissa ei ole ennestään opettajia ja seurakuntaa. Hajalla siellä ja täällä on sellaisia kansalaisia, joita ei viehätä maailman turhuus ja jotka janoavat iankaikkista elämää. Heille käydään elämän sanaa puhumassa. Mutta tarkotus on myös tukea horjuvia ja kehottaa langenneita nousemaan. Ja missä syntyy rakkautta Jumalan sanaan ja harrastusta, sinne perustetaan seurakunta. Kun seurakunnat ovat wartuneet niin että voivat kutsua oman opettajan, siirtyvät taas työmiehemme muille paikoille. Näin on jo saatu muutamia seurakuntia syntymään. Rakkaudesta siirtokansaamme tahtoo kotimaan kirkko täten avustaa sitä, jotta saataisiin riittävästi seurakuntia. Ja kun niitä on saatu, wetyhtyy lähetysksemme ilolla pois täältä työmaalta. Sekä tunnustukseltaan että työtavaltaan wastaa Amerikan suomalainen ew. luterilainen kirkkokunta eli Suomi-Synoodi kotimaan kirkkoa. Sentähden on lähetysksemme yhteistoiminnassa sen kanssa tuomitsematta kuitenkaan muita kirkkokuntia, jotka wilpittömästi työtä tekevät. Suomi-Synoodin seurakunnissa kootaan nykyään kahdesti wuodessa kolehti tämän siirtolaislähetysksemme hyväksi. Suurin osa kannatuksesta tulee kuitenkin kotimaasta. Koska siirtolaispastorimme käywät saarnaamassa usein sellaisilla paikkakunnilla, joissa ei ole seurakuntia eikä harrastusta, ei itse työmaalta paljon kannatusta kartu. Olisi tärkeätä, että voitaisiin lähettää lännen waltioihin useampia saar-

naajia. Ja se käy mahdolliseksi, mikäli tätä lähetystä enemmän kannatetaan. Toiwon sentähden, että sinäkin lukija, olisit tämän lähetystyön ystäwä. Seuramme jäsen eli kannatusmaksu on 1 dollari wuodessa. Jokaiselle jäsenelle lähetetään ilmaiseksi aikakauslehti „Merimiehen Ystäwä“, johon kirjottelewat merimies- ja siirtolaispastorit. Jäsenmaksun voi suorittaa Ameriikassa olewille pastoreillemme tai lähettää kirjeessä merimieslähetyskelle Helsingiin.

Seurallamme on lähetyksasemia myös Eiverpoolissa ja Hullissa Englannissa. Pastorimme pitävät siellä jumalanpalveluksia siirtolaisille ja merimiehille. Eiverpoolissa, jossa useimmat siirtolaiset wiipywät ainakin päivän tahi pari, on lähetysksemme osote 44 Nelson street. Jumalanpalveluksiin siellä on jokainen sydämellisesti tervetullut. Eiverpoolissa on juutalaisia liikkeitä ja muita wiettelijöitä, jotka koettawat houkutella kokemattomien rahat. Niitä tulee karttaa. Joutuu siellä moni waikeuksiin, etenkin sairaaksi tultuaan ja jouduttuaan keskeyttämään matkansa. Sentähden on hyvä, että on saatawissa suomalainen pastori, johon voi luottaa ja joka voi olla apuna tarwittaessa.

Tänä wuonna olemme asettaneet myös Hantoon siirtolaisaarnaajan, jotta vielä kotimaan rannoilta lähtiesä lähtiesä olisi tilaisuus kuulla Jumalan sanaa ja ottaa sitä matkaewääksi.

Näin on kotimaasta Ameriikan länsirannikoille saatta asetettuina lähetyksasemiamme ja lähetyksaarnaajia. Ne owat kuin majakkawaloja maailman myrskyisän meren matkamiehille. Ne owat matkasi warrella tuonne uuteen

maahan mennessäsi ja ne ovat sieltä takasin tullessasi. Mutta ne tahtoisivat olla sinua johtamassa myös oikeaan taiwaalliseen kotimaahan.

Helsinki 1910.

A. Renwall.

Suomen Merimieslähetyks.

Tahtoisin kertoa sinulle jotain Suomen merimieslähetyksestä. Aluksi muutama sana sen synnystä ja vaiheista ja sitten pari kuua sen työstä.

Suomen merimieslähetystoimi ei ole vielä mikään ikäkulu vanhus. Niin äskes se vasta wietti 35-wuotisjuhlaansa, siis 36 syntymäpäiväänsä. Se on siis parhaassa miehuuden iässä. Mutta miten se syntyi?

Suomen maa rajoittuu laajalti mereen. Sen ranntamilla on satamia, suurempia ja pienempiä, joihin tulee vuosittain tuhansittain laivoja. Ne tuovat maahan paljon tarpeettoman ohessa paljon tarpeellisia, jopa aiwan wälttämättömiä tawaroita, kuten esim. suoloja, maustimia y.m. Maastamme ne taas wiewät myytäväksi wieraihin maihin woita, puutawaraa y.m.

Laivoja ei woi kuletaa ilman merimiehiä. Maahan ei siis woi tuoda suoloja eikä maustimia eikä maastamme wiedä woita ja puutawaraa, jollei meillä ole merimiehiä. Ne ovat siis pienelle syntymämaal-

lemme tuike tarpeellisia. Ilman heitä joutuisi maamme taloudellinen elämä häwiöön. Ilman heitä ei tulisi pienimmäsäkään kodissa toimeen.

Mutta heidän elämänsä on waarallista — waarallisempaa kuin useimpain muiden. Waarat uhkaawat heitä meren myrskyissä, joihin heitä hukkuu useita joka wuosi. Hiruinen on meri, hiruinen sen syvä hauta. Waaroja piilee suurissa satamissa. Lukemattomat wietelijät wirtittävät paulansa heitä langettaakseen. Hirwittäwiä ovat suurten satamien synty-waarat, hirwittäwiä siellä lankeemusten pohjaton kulu.

Yhtä wälttämättömiä kuin merimiehet ovat maaillemme, yhtä wälttämätön on kristillisen rakkauden työ heidän kestuudessaan.

Sen tunni woimallisesti 36 wuotta takaperin norjalainen merimiespappi Johan Cort Storjohann, joka oli Ontoossa nähnyt suomalaisten merimiesten hukkuwan synnin sywyhteen ja joka ei saanut rouhaa tunnolleen ennenkuin hän teki erikoisen matkan Suomeen w. 1874 puhuakseen täällä suomalaisten merimiesten hädästä.

Wuokalaisen rakkautta hehkumat sanat sytyttiwät rakkauden tulet Suomesa. W. 1875 syntyi Helsingissä yhdistys, joka otti tehtäväkseen toimittaa sielunhoitoa merimiehillemme ulkomaiden satamiin.

W. 1880 lähetti se ensimmäisen merimiespappinsa Gustaf Elis Bergrothin Grimbyhyn Englannissa.

Siitä lähtien on työ pyhäytymättä jatkunut. W. 1882 perustettiin lähetyksasema Ontoosseen, seuraawana vuonna Hulliin (Grimsbryn asema lakkautettiin jo w. 1881), w. 1886 Bordeauxiin (lakkautettiin w. 1887), w. 1887 New-Yorkiin, w. 1890 San Franciscoon, w. 1894 Pen-

facolaan (lakkautettiin w. 1901), w. 1900 Siverpooliin, w. 1902 Hampuriin ja w. 1905 Antwerpeniin. Näiden pääasemien ympärille on muodostunut joukko tärkeitä sivuasemia. Näin on siis ewankeliumin iwerkko merimieslähetyksen kautta lewinnyt satamasta satamaan, maasta maahan.

* * *

Merimieslähetyksen tarkoituksena on ennenkaikkea saattaa merimiehemme Jumalan sanan kuulopiiriin. Sitä warten on se järjestännyt wieraisiin satamiin suomalaisia merimieskirjkoja. Näihin on siirtolainenkin aina terwe-tullut. Merimieskirjon osoite on Hullissa High street 1, Siverpoolissa Nelson street 44, New-Yorkissa Clinton street 529—531, Hampurissa Ditmar Koelstrasse 36, Antwerpenissä Anferui 52 ja San Franciscossa Harrison street 554).

Näissä merimieskirjoissa julisjetaan Kristuksen ewankeliumia kotimaamme kielillä. Wuosien kuluesä on yli miljoona kansalaistamme tällä tawoin wieraalla maalla maalla saanut kuulla sanoman hänestä, jonka ilma seuraava ihmislapsen waiheita kaikkialla, silloinkin kuin tämä ehdoihin tahdoin häntä pakenee. Jos sinulle siihen tilaisuus tarjoutuu, älä jätä käymättä merimieskirjoissa.

Griskoisena piirteenä merimieslähetyksen työssä on, että se etsii kadonneita. Merimiespappi ei woi tyytyä kirkoissaan odottamaan kuulijoita. Hänen täytyy lähteä etsimään heitä. Saiwoilta, boardinghuoneista, kaduilta, kapaakoista, yleensä kaikkialta, missä merimiehiä oleskelee, hän heitä kutsuu kirkkoon ja sen yhteydessä olewaan

lufujalain. Tämä tehtävä on merimiespappin waikeimpia, mutta samalla kiitollisimpia.

Yhänä on hänen tehtävänsä sairashuoneissakin, joihin niin moni merimies henkensä heittää. Witen monelle tuhannelle kuolewalle onkaan suomalainen merimiespappi ollut ainoana ystävänä ja auttajana.

Käytännöllisissä asioissa, kuten rahojen tallettamisessa ja kotiin lähettämisesä, kirjeiden kirjottamisessa, paikkan etsimisessä y.m. kokee merimieslähetyks auttaa merimiehiä (samalla siirtolaisiakin). Yhä laajemmaksi on sen tehtävä tässä suhteessa kaswanut. Tähän saakka on esim. Suomeen lähetytty merimiesten rahafäästöjä yli 3 1/2 miljoonaa markkaa. Jos tässä suhteessa joskus apua tarwitset, käänny suomalaisen merimiespappin puoleen. Häneen woit täydellisesti luottaa ja hän auttaa sinua parhaiten.

Monella taholla woi siis Suomen Merimieslähetyks ojentaa auttawan käden merimiehille ja satamakaupungeissa olewille siirtolaisille. Mitä sen työhön muiden siirtolaisten keskuudessa tulee, on siitä tässä kalentersissa eri esitys (katso sivut 32—36). Merimieslähetyks on saanut olla Jumalan etsiwä ase, jolla hän on monta kadonnutta tawottanut.

Mutta wielä on olemassa kipeitä tarpeita. Orpona, oman onnensa nojaan hyljättynä seisoo Suomen merimies wielä monessa suuressakin satamakaupungissa. Siellä hän lankee, walittaa, kuoleman tuskaissa wäänteleikse, itäwöiden edes yhtä lohduttawaa sanaa, mutta hän on yksin. Ja yksin, muulalaisten ympäröimänä hän useinkin kuolee ja wieraan kaupungin kirkkomaalle luodaan kumpu, jolla ei ole koskaan olewa mitään merk-

kiä, joka kertoi, että sen alla lepää Suomen lapsi. Apua, nopeaa, tehokasta apua tarvitse merimieslähetyksessä vielä monessa satamassa. Tahdotko sinäkin auttaa?¹)

Toivo Waltari.

Suomen Merimieslähetykseuran palveluksessa olevat papit ja saarnaajat:

- Ahlman, Lauri, merimies- ja siirtolaispappi, 554 Harrison street, San Francisco, Cal., U. S. A.
 Gothe, R., saarnaaja, Turku, Ynnantatu 63.
 Haapanen, Heikki, siirtolaispappi, Box 225, Rock Springs, Wyo., U. S. A.
 Hakala, Eeli, siirtolaispappi, 387—18 street, Astoria Or., U. S. A.
 Helin, G. M., saarnaaja, Hanko.
 Kiviluoto, E., merimies- ja siirtolaispappi, 44 Nelson street, Liverpool, Englanti.
 Rappalainen, Pekka, merimiespappi, 52 Ankerrui, Antwerpen, Belgia.
 Mäkinen, Kalle, merimies- ja siirtolaispappi, 529—531 Clinton street, Brooklyn, N.-Y., U. S. A.

¹) Sen voit tehdä esim. liittymällä Suomen Merimieslähetykseuran jäseneksi ja lähettämällä jäsenmaksusi (5 tai 1 dollari) merimieslähetyksen toimistolle os. Helsinki.

- Renwall, A., seuran sihteeri ja rahastonhoitaja, Helsinki, Fredrikinkatu 19.
 Roine, R. E., merimiespappi, 22 Galland street, Hull, Englanti.
 Sirenius, S., merimiespappi, 661 Commercial Road, Stepney E., London, Englanti.
 Sjöblom, Eiel, merimiespappi, Ditmar Koelstrasse 36, Hamburg 9, Saksa.
 Waltari, Toivo, seuran aikakauslehtien toimittaja ja matka-asiamies, Helsinki, Tehtaankatu 5, porras B.

Amerikan Suomalaisen Ew.-Lut. Kirkkokunnan eli Suomi-Synoodin papit.

Konfistori:

- Pastori J. A. Mikander, J. L. esimies, Hancock, Mich.
 Pastori B. W. Hautanen, sihteeri, Calumet, Mich.
 Pastori J. Katajamaa, Sil. m., waraesimies, Hancock, Mich.
 Pastori J. J. Hoikka, notarius, Crystal Falls, Mich.

Suomi-Synoodin rahastonhoitajana (joka hoitaa kirkkokunnan ja lähetyksrahaston) on tätä nykyä Jisakki Wargelin, 708 Franklin street, Hancock, Mich.

Am. Suom. Ev.-Lut. Kirkkokunnan eli Suomi-Synoodin pastorit, heidän asuinpaikkansa ja osoitteensa, sekä seurakunnat ja saarnapaikat, joita säännöllisesti hoidetaan:

	Hancock Boston
Bäck, John, Fil. m., 505 Res- ervation str., Hancock, Mich.	Chasfell Concord City
Seurakunnan hoidossa avus- tavat Suomi-Epistön juma- luusopillisen seminaarin jäse- net.	Dollar Bay Isle Royal Jacobsville Ostar Salo Sturgeone River
	Fairport Burton
Haapanen, Alfreeti, Ebx 5 Fairport, D.	Cleveland Chardon Perry
	Saird New-Finland
Hartman, Kaajaeli, Fil. m. Suomi-Epistö, Hancock, Mich	
	Crystal Falls
Hoikka, J. J., Ebx 485 Crystal Falls, Mich.	Amasa Mansfield Stambaugh y.m.

Ilmonen, Salomo, 116 Bel- mont str. Worcester, Mass.	Worcester Gardner
Katajamaa, Jisakki, Suomi- Epistö, Hancock, Mich.	
	Ashtabula Harbor Conneaut Erie
Kawa, Frans Wihtori, 28 Mar- ket str., Ashtabula Harbor, D.	
	Eveleth Mamus Mt. Iron Sparta Virginia
Keränen, Pekka, Eveleth, Minn.	
	Ely Soudan Tower y.m.
Koivumäki, Wihtori, Ely, Minn.	
	Atlantic Painesdale Baltic South Range Trimountain Redrigde Onnela y.m.
Kuusi, Maunu Jlmari, Ebx 642, Atlantic, Mich.	

Pipjanen, Kaaprieli, Bx 171,
Rockport, Massf.
Rockport
Lanesville
Allston-Brighton
Salem
Maynard

Puttinen, Matti, 423 Reed
ave, Monessen, Pa.
New Castle
Allenport
Glasport
Monessen y.m.

Mänttä, Jaakoppi, Bx 700,
Sault Ste Marie, Mich.
Soo, Mich.
Soo, Ont.
Eben
Grand Marais
Haff
Limestone
Newberry
Rudyard
Frenary

Rikander, Juho Kustaa, J. L.,
526 Franklin str., Hancock,
Mich.
Baraga
Mass
Winona

Pesonen, Matti, Bx 278,
Fort Bragg, Cal.
Fort Bragg
Albion
Noyo Hill
Sointula y.m.

Rautalahti, Alvar, Brooklyn
N. Y. Brooklyn y.m.

Rautanen, Bernhard Wiljami,
Seela Church, Calumet, Mich.
Calumet
Mohawk
Allouez

Riippa, Adolffi, 1323—7th
str. Superior, Wis.
Superior
Duluth
West Duluth
Beaver
Brainerd
New-York Mills
Moose Lake
Finlayson
Wäinö
Uusi Waasa y.m.

Rönkä, Samueli Heikki, Bx
222 Frederick, S. Dak.
Sawo
Cofato
French Lake
Mc Kenzie
Poinsett y.m.

Saaranen, Gemil Wilho, Bx
239, Negaunee, Mich.
Negaunee
Palmer
Marquette y.m.

Salminen, Aappo, 620 Fering-
ton Ave, New-York, N. Y.
New-York y.m.

Sarwela, Heikki, 111 So Mott Ave, Wauegan, Ill.	Wauegan Chicago De Kalb
Sawola, Albin,	Ishpeming Winthrop Champion Painesgille Covington Princeton Michigan h.m.
Stadius, Otto, 408 Mahoning Ave, Warren, Ohio.	New Castle Girard Warren h.m.
Wargelin, Juho, Box 82, Republic, Mich.	Republic Copper Cliff h.m.
Wuornos, Bruno, Box 429, Ironwood, Mich.	Ironwood Besfemer Iron Belt Jesseville Wakefield Verona h.m.
Hancock, Mich., heinäkuun 26 p. 1910.	

J. Bäck.

Muutamia ohjeita ja tietoja matkaa warten Hangosta Ameriikkaan.

Vähtiesäsi pida huolta Hangossa, että kaikki matkattawasi tulewat mukaan.

Kiinnitä matkattawaroihisi tarkka ja selwa osoite. Matkalla tarwittawat waatteet h.m. tawarat pane pienempään matkalaukkuun, jonka voit ottaa mukaasi hyttiin. Arkkuaasi et ole matkan warrella tilaisuudessa awaamaan.

Pyyhä Suomen Höyrylaiwa Osakeyhtiön julkaisemat lehtiset „Neuvoja ja ohjeita Ameriikkaan matkustawille“. Matkan warrella ja perille tullessasi saatat tawata henkilöitä, jotka koettawat pettää sinua, etenkin jos et osaa wieraan maan kieltä. Älä sentähden ota käteistä rahaa muuta kuin sen, mitä wälttämättömästi tarwitset. Osta rahoillasi Suomen Höyrylaiwa Osakeyhtiöltä maksu-määräys eli weskeli. Ameriikkaan tultuasi saat sillä nostaa rahasi. Älä näyttele muille rahojasi äläkä kerskaa siitä, että niitä sinulla on. Jos joku pyytää sinua waihtamaan suurempaa setelirahaa, älä sitä tee, sillä seteli saattaa olla wäärä. Vaita jokin salatasku westin sisäpuolelle ja neuo sinne weskelifi ja rahasi, joita et matkalla tarwitse.

Pida kunnia-asianasi käyttäytyä siivosti ja kohteliaasti sekä junassa että laivassa. Älä unohda, että wieraalla maalla kulkiesi edustat Suomen kansaa.

Jos et ole tyytyväinen ruokaan tahi järjestykseen, on sinulla oikeus walittaa siitä perämiehelle tahi kapteenille.

Hullissa Englannissa älä lähde maihin ilman laivan päällhystön lupaa. Jos on aikaa kaupungilla käymis-

seen, älä unohda Suomen Merimieslähetystä, joka on lähellä laivatelakkaa High street n:o 1, ja jossa sunnuntaisin pidetään jumalanpalveluksia.

Hullista kuljetetaan siirtolaiset rautateitse Liverpoo- liin, Southamptoniin tahi Glasgowiin. Perillä ovat laivayhtiöiden asiamiehet vastassa ja wiewät siirtolais- hotelleihin. Perheellisille ja lapsille annetaan ensin huoneet, sitte naisille ja lopuksi naimattomille miehille. Jokaiselle annetaan huone. Huoneen seinillä on mer- kittynä, miten monta henkilöä saa huoneeseen sijoittaa.

Kaafuwaloa makuuhuoneissa ei saa sammuttaa pu- haltamalla. Johto on kiinni ruuwattawa. Tottumat- toman on parasta pyytää hotellin palvelijoita sam- muttamaan. Waromattomasta ja taitamattomasta kaa- jun käyttämisestä on moni kuollut.

Toisinaan ovat siirtolaishotellien palvelijat luvaa- neet maksua vastaan hankkia siirtolaisille laivassa pa- remman paikan, kuin piletti oikeuttaa. Siten ovat siir- tolaiset tulleet petetyiksi. Muutoksista on sovittawa ainoastaan konttoorisja.

Liverpoolissa on siirtolaishotellien läheisyydessä juu- talaisia pikkukauppiaita, jotka houkuttelewat siirtolaisilta rahoja. Muutamilla on kauppahuoneiden yhteydessä tanssifalit syötteinä. Älä mene niihin. Häpeä kyllä, käy niissä paljon suomalaisia ja usea, joka niissä on käynyt, on sen saanut katkerasti katua. Niissä ei pidä rahoja waihtaa. Sen sopii tehdä laivayhtiön konttoo- rissa tai pankkeissa. Waatteita on parasta ostaa perille tultua Ameriikassa.

Jos siirtolaishotelleissa ei ole tulkkia ja tarwitset wa-

lantehnyttä tulkkia voit kääntyä hra Fred. Christian- senin puoleen, osoite 4 Gunning street.

Suomalainen merimies- ja siirtolaispastori Wiverpoo- lissa on myös mielellään apuna. Vähetyksemme osoite on 44 Nelson street. Pastori käy hotelleissa ilmoitta- massa jumalanpalveluksista. Vähetyksestä saa ostaa hyviä kirjoja matkaewäiksi. Jos tulet sairaaksi ja jou- dut sairaahuoneeseen, ilmoita siitä pastorille, jotta hän woi olla apunasi.

Jos Atlantilla sairauden tahi muun syyn takia ha- luat erilaista ruokaa, puhu asiasta „Stewardin“ kanssa. Jos joku tarjoilijoista waatii eri maksua jostakin ruuasta, pyyhä häneltä kuittia. Jos sinulla on jotakin walitet- tawaa, käänny silloin „Chief Stewardin“ puoleen.

Jos Amerikan mantereelle tultuasi sinun on jatket- tawaa matkaasi edemmäksi, ota ennen junaan menoa riittävästi ruokaa matkaewäiksi. Englannin kieltä tai- tamattoman on waikeata ostaa matkalla ruokaa. Muu- tamissa junissa on sitä saatavana, mutta kowin kor- keasta hinnasta.

Perille tultuasi älä unohda Jumalaasi, isänmaataasi ja omaisiasi. Ota mukaasi Jumalan sanaa. Käytä hywäksesi matkasi warrella Gangoissa, Hullissa ja Li- verpoolissa jumalanpalveluksia merimies- ja siirtolais- lähetyshuoneissa. Samoin perille tultuasi liity Ameri- kassa seurakuntaan. Älä anna wanhempiesi, perheesi ja omaisesi jäädä puutteeseen. Joka ei pidä huolta omasta perhekunnastaan, on pakanaa pahempi.

Anna Jumalan olla johtajasi ja hänen sanansa wal- keutena elämäsi teillä.

Muutamia matkalla tarwittawia suomalais-englantilaisia sanoja ja lauseita.

Minun nimeni on.	My name is.	Mai neim is.
Minä olen suomalainen.	I am a finlander.	Mi äm e finländer.
Minä matkustan Hancockiin.	I am going to Hancock.	Mi äm gooinng tu Hancock.
Meri.	Sea.	Sii.
Satwa, höyrylaiva.	Ship, steamer.	Schip, stiinner.
Milloin lähtee laiva?	When will the steamer leave?	Uen uil the stiimer liiw?
Piletti, passi.	Ticket, passport.	Tiket, passpocrt.
Ensimmäinen luokka.	First class.	Först klääs.
Toinen luokka.	Second class.	Sek'nd klääs.
Kolmas luokka.	Third class.	Thöörd klääs.
Missä on Valkosen Tähdien linjan laivastila?	Where is the White Star Line pier?	Ueer is the Uait staar lain piir?
Missä on Cunardin linjan siirtolais-hotelli, konttori.	Where is Cunardin Line Emigrant hotel, office.	Ueer is Sunaard lain emigränt hotel, oofis?
Missä on hyttini, wuoteeni?	Where is my cabin, bed?	Ueer is mai käbin, bed?
Kapteeni.	Captain.	Kapt'n.

Mitä maksaa kolmannen luokan piletti?	How much is a third class ticket.	Sau motjch is e thöörd klääs tiket.
Milloin owat ruoka-ajat?	When will the meals be served?	Uen uil the miils bii förwid?
Aamiainen, wälipateria, päivällinen.	Breakfast, lunch, dinner.	Breffäst, lönsch, diner.
Tahdoisin syödä jotakin.	I want something to eat.	Mi uont somting tu iit.
Minun on jano.	I am thirsty.	Mi äm thöörsti.
Pöytä, tuoli.	Table, chair.	Täbl, tscheir.
Veitsi, haarukka.	Knife, fork.	Mais, foof.
Sautanen, lusikka.	Plate, spoon.	Pleet, spuun.
Leipä, maito.	Bread, milk.	Breed, milk.
Kahwi, tee.	Coffee, tea.	Kooffi, tii.
Sokeri, suola.	Sugar, salt.	Schug'r, solt.
Siha, perunat.	Meat, potatos.	Miit, poteetos.
Kala, lohi.	Fish, salmon.	Fisch, saamon.
Puuro, joppa.	Mush, soup.	Mosch, sup.
Muna, juusto.	Egg, cheese.	Egg, tschiis.
Olkaa hyvä antakaa minulle.	Please, give me.	Plis, giuw mi.
Kasviksia.	Greens.	Griins.
Omena, appelsiini.	Apple, orange.	Äpl, orendsch.
Kirsikka, luumu.	Cherry, plum.	Tscherri, plöm.
Wiinirypäle, pähkinä.	Grape, nut.	Greep, nat.

Mansikka, wadel- ma.	Strawberry, ras- berry.	Strooberri, raas- berri.
Wesi, jää.	Water, ice.	Wooter, ais.
Woi, woileipä.	Butter, sandwich.	Büt'r, sänduitsch.
Vasi, kuppi, tee- wati.	Glass, cup, sau- cer.	Glääs, cöp, soo- fer.
Kylmä, lämmin, kuuma.	Cold, warm, hot.	Koold, uorm, hat.
Minä olen niin sairas.	I am very sick.	Mi äm weri si.
Minä olen meri- kipä.	I am seasick.	Mi äm siisik.
Vähettäkää hake- maan lääkäri.	Send for a doctor.	Send foor e dof- tor.
Olen milustunut.	I have taken cold.	Mi häw teef'n koold.
Minulla on nuha, yskä, pääkipu.	I have cold, cough headache.	Mi häw koold, kof, hedef.
Minulla on ku- me.	I am feverich.	Mi äm siiverisch.
Ofsettaa.	Womit.	Woomit.
Hammas, ham- mas särky.	Tooth, toothache.	Tuut, tuut-ef.
Keuhkokuume.	Pneumonia.	Nymonia.
Keuhkotauti.	Consumption.	Konsumptshun.
Reumatismi, la- wantauti.	Rheumatism, typ- hoidfever.	Ruumatism, tai- foidsiwer.
Tulirokko, tuhka- rokko, watsuri.	Scarletfever, me- asles, diarr- haea.	Skaaletsiwer, miisls, dairee.

Pää, watsja, jalkä.	Head, stomach, back.	Heed, stomaf, bääk
Silmät, korwat, nenä, suu.	Eyes, ears, nose, mouth.	Mis, eers, noos, mauth.
Kurkku, keuhkot, sydän.	Throat, lungs, heart.	Troot, löngs, haart.
Jalka, sääri, käsi, käsiwarji.	Foot, leg, hand, arm.	Jut, leg, hand, aarm.
Oikea, wasen.	Right, left.	Mait, left.
Vääke, apteekki.	Medicine, drug- store.	Medsin, drogstoer.
Koska me saa- wuume New- Yorkiin?	When shall we arrive at New- York?	Uen schall ui ar- rainw at Nju York.
Tarkastetaanko meidän matka- kalumme?	Will our luggage be examined?	Uil aur löggatsch bii egfaamind?
Tarkastetaan, tei- dän tulee awata matka-arkkunne	Yes, you must open your trunks.	Jees, juu möst oopn juur trunks.
Minulla ei ole mi- tään tullatta- maa.	I have nothing to declare.	Mi häw nating tu dikleer.
Minulla on waan waatteita omiksi tarpeikseni.	I have only clot- hes for my own use.	Mi häw oonli kloots foor mai oon juus.
Onko teillä pape- rosfia, wäkijuo- mia?	Have you ciga- rettes, brandy?	Häm juu sigarets, brändi?
Tullikamari.	Customhouse.	Küstomhaus.

Koska juna läh- tee?	What time does the train leave?	Uat taim dos the trein liiw?
Kello 10,15.	At fifteen past ten oclock.	Ut fiftiin pääst ten aklof.
Tunnin perästä, puolen tunnin.	After one hour, half an hour.	Äfter uon auer, hääf en auer.
Rautatie, juna.	Railroad, train.	Reilrood, trein.
Asema, odotus- huone.	Station, waiting- room.	Steeschn, u'eiting- ruum.
Wauvu, makuu- wauvu.	Car, sleepingcar.	Kaar, sliippingkaar.
Konduktööri.	Conductor.	Konduktor.
Kuinka kauvan ju- na pysähtää tä- ssä asemalla?	How long does the train stop at this station?	Sau long dos the trein stap at this steeshn.
Tunti, minuutti.	Hour, minute.	Uer, minit.
Poliisi.	Policeman.	Poliisimän.
Oikea tämä oika tie asemalle?	Is this the proper way to the sta- tion?	Is this the pro- per uei tu the steenschn.
Olkaa hyvä ja näyttäkää mi- nulle tie Mai- nekadulle.	Please, show me the way to Maine street.	Pliis, sehoo mii the uei tu Mein striit.
Oikea se kaukana täältä?	Is it far from he- re?	Is it faar from hier?
Onto minun otet- tämä ratawau- vu vai ajuri?	Have I to take a car or a cab?	Säu Ni tu teif e car or e cäb?
Missä asutte?	Hwere do you live?	Ueer du ju liiw?

Missä on sähkö- sanomatoimis- to?	Hwere is the te- legraf office.	Ueer is the tele- graafsoofis?
Tahtoisin lähettää sähkösanoman T:hen.	I wisch to send a telegram to T.	Ni wisch tu jend e telegram tu T.
Missä on posti- konttori?	Where is the post office?	Ueer is the poost soofis?
Antakaa minulle 5 centin posti- merkki.	Please give me a five sents stamp.	Pliis, giiv mii e faim sents stämp.
Onko minulle kirjeitä?	Are there any let- ters for me?	Uar theer eni le- ters for mii?
Wakuutettu (si- jäänkirjotettu) kirje.	A registered let- ter.	U redjisterd leter.
Postikortti.	A postal card.	U postel kaard.
Tahtoisin wakuu- taa tämän kir- jeen.	I wish to regis- ter this letter.	Ni uis tu redjis- ter this leter.
Nimi ja osoite.	Name and add- ress.	Mein änd adres.
Missä on kirje- laatikko?	Where is a letter- box?	Ueer is e leter baks.
Kirjekuori, kirjoit- tuspaperi.	Envelope, writing paper.	Uenvelop, raiting peiper.
Kynä, muste.	Pen, ink.	Pen, ink.
Kello, rahakukaro.	Watch, purse.	Uotsh, pürs.
Hattu, kaulus, pu- tu.	Hat, collar, suit.	Sät, koll'r, suut.

Taffi, housut, paita.	Coat, pantaloons, shirt.	Foot, pantaloons schört.
Viinawaate, sukut.	Linen, stockings.	Vinnen, stoffings.
Kengät, saappaat.	Shoes, boots.	Schuus, huuts.
Päälystakki.	Overcoat.	Owerfoot.
Neula, filmäneula, hiuksneula.	Pin, needle, hair-pin.	Pin, niild, heir-pin.
Raha, pankki.	Money, bank.	Moni, bänk.
Haluaisin vaihtaa	I want to change.	Mi uont tu tjeendsh.
Kulta-, hopea-, waskiraha.	Gold, silver, copper coin.	Goold, silwer, kopp'r coin.
Dollari.	Dollar.	Daaler.
Ameriikan Yhdysmaallat.	United States of America.	Junaited Steets ow Amerika.
Ameriikkalainen.	American.	Amerikan.
Tammikuu.	January.	Djännuari.
Helmiuu.	February.	Febbruäri.
Maaliskuu.	March.	Maartsch.
Huhtikuu.	April.	Gepril.
Toukokuu.	May.	Mee.
Kesäkuu.	June.	Djuun.
Heinäkuu.	July.	Djulai.
Elokuu.	August.	Dogust.
Syyskuu.	September.	September.
Lokakuu.	October.	Otktober.
Marraskuu.	November.	Nowember.
Joulukuu.	December.	Dijember.
Wuosi, kuukausi, päivä.	Year, month, day.	Sier, mont, dei.

Tänään, huomena, eilen.	To day, to morrow, yesterday.	Tu dei, tu morro, jestedei
Aamulla, illalla.	In the morning, evening.	In the moorning, iivning.
Sunnuntai.	Sunday.	Söndei.
Maanantai.	Monday.	Mondei.
Tiistai.	Tuesday.	Tjuusdei.
Keskiviikko.	Wednesday.	Uensdei.
Torstai.	Thursday.	Töörsei.
Perjantai.	Friday.	Fraidei.
Lauvantai.	Saturday.	Saturdei.
1, 2, 3.	One, two, three.	Uon, tuu, thrii.
4, 5, 6.	Four, five, six.	Foor, fainw, sixs.
7, 8, 9.	Seven, eight, nine.	Sewn, eit, nain.
10, 11, 12.	Ten, eleven, twelve.	Ten, eleven, tuelw.
13, 14, 15.	Thirteen, fourteen, fifteen.	Thörtiin, fortin, fiftiin.
16, 17, 18.	Sixteen, seventiin, eighteen.	Sikstiin, sewntiin, eitiin.
19, 20, 21.	Nineteen, twenty, twenty one.	Naintiin, tuenti, tuenti uon.
30, 40, 50.	Thirty, forty, fifty.	Thörti, foorti, fifti.
60, 70, 80.	Sixty, seventy, eighty.	Sikstin, sewnti, eiti.
90, 100.	Ninety, hundred.	Nainti, hundred.
200.	Two hundred.	Tuu hundred.
1.000.	One thousand.	Uon thousand.
Kyllä, ei, hywä!	Yes, no, all right!	Jes, noo, ool rait!

Hyvää päivää!	Good day!	Guud dei!
Hyvää huomenta!	Good morning!	Guud moorning!
Riitoksia!	Thank you!	Thänk juu!
	Thanks!	Thänks!
En tiedä.	I dont know.	Mi dont noo.
En välitä.	I dont care.	Mi dont keer.
Minä en ymmärrä.	I dont understand.	Mi dont önderstánd.
Anteeksi!	Excuse me!	Öksäjuus mii!
En osaa puhua englannin kieltä.	I can not speak english!	Mi kánt spíik ingliſh.
Minä ymmärrän, mutta en osaa vastata.	I understand, but I can not answer.	Mi önderstánd, böt ai kánt änſer.
Hyvästi!	Good bye!	Guud bai.
Jumala siunatkoon sinua.	God bless you.	God bles juu!

Sisällysluettelo.

	Siv.
Mukana-seksi	3.
Aufaise itkunast Jerusalemia kohti	5.
Isän silmä	8.
Sananen nuorille siirtolaisille	12.
Suomi-Synoodista	16.
Suomi-Opiisto	19.
Työsuhteet Amerikassa	22.
Muutamia huomioon otettavia seikkoja	28.
Siirtolaislähetyssestä	32.
Suomen Merimieslähetys	36.
Suomen Merimieslähetysseuran palveluksessa olevat papit ja saarnaajat	40.
Amerikan Suomalaisen Ev.-Lut. kirkkokunnan eli Suomi-Synoodin papit	41.
Muutamia ohjeita ja tietoja matkaa warten Hangosta Amerikkaan	47.
Muutamia matkalla tarvittavia suomalais-englantilaisia sanoja ja lauseita	50.
Almotuksia.	

Halvin ja mukavin matka

Amerikkaan, Afrikkaan ja Australiaan

tehdään seuraavilla tunnetuilla linjoilla: **Allan, Amerikan, Anchor, Canadian Pacific Railway Co (Atlantic service), Skandinavien-Amerikan, Cunard, Dominion, Royal, State, White Star, Donaldson, Orient ja Union Castle.**

Hangosta lähtee laivoja joka keskiviikko- ja lauantai-iltapäivä ja ovat nämät laivat yllämainittujen linjojen parhaiden laivojen yhteydessä.

Huom.! Rahalähetystä Suomesta Amerikkaan ja päinvastoin välitetään edullisimman kurssin mukaan.

Suomen Höyrylaiva Osakeyhtiö

Etelä-Makasiininkatu N:o 4
Helsinki.

Seuraavia kustannuksellamme ilmestyneitä

KIRJOJA

suosittelemme:

Suomen Merimieslähetysoimi, kirjoitti pastori Toivo Valtari, 418 sivua, n. 90 kuvaa; ilmestyi 35-vuotisjuhlallemme. Hinta nid. mk. 3:50, sid. mk. 4:50.

San Franciscon Suomalainen seurakunta, kirjoittivat pastorit Matti Tarkkanen, A. Renvall ja L. Ahlman.

Nuoruudessa Jeesukselle, kirjoitti pastori Toivo Valtari; nuorille omistettu; hinta 50 penniä.

Jeesuksen silmään eteen, kirjoitti pastori Toivo Valtari, hinta 50 penniä. Toinen painos. Ensimmäinen painos loppuunmyytiin lyhyessä ajassa.

Ristin juurelle, hartaustukistelemuksia, kirjoitti pastori Toivo Valtari; hinta 50 penniä.

Muukalaisuuden maassa, hartaus- ja rukouskirja, toimitti pastori Toivo Valtari; hinta nid. 50 penniä, sid. 75 penniä.

Puhuuko Ingersoll totta? kirjoitti pastori Toivo Valtari. Kolmas painos, 75 sivua. Hinta 50 penniä.

Mereltä pelastettu, kirjoittanut O. F. Valtton, kertomus nuorisolle, mukailen suomensi Toivo Valtari; hinta 50 penniä.

Kultaiset langat, kertomus Äidin rukouksen voimasta, kirjoitti N. Fries. Kolmas painos. Hinta 50 penniä.

Merimiesten parissa Antwerpenissä, kirjoitti pastori S. Sirenus; hinta 25 penniä.

Kuolevan merimiehen laulu, y.m. kuvauksia merimiesmaailmasta, kirjoitti pastori Toivo Valtari; hinta 50 penniä.

Muukalaisen lauluja, Merimieslähetyksen laulukirja, hinta 50 penniä.

Valikoima muukalaisen lauluja, hinta 10 penniä.

Nuottipainos muukalaisen lauluihin; alennettu hinta sid. 2:— korupainos 2:50.

Maalta ja mereltä I, kokoelma liikuttavia kertomuksia; hinta 75 penniä.

Jumalan aikoja Suomen Merimieslähetyksen historiassa; esitelmä, jonka piti Suomen Merimieslähetyksen 35-vuotisjuhlassa pastori Toivo Valtari. Hinta 15 penniä.

Kirjat voi tilata Merimieslähetyksen toimistosta, Helsinki, Fredrikinkatu 19.

Suuremmissa erissä tilattaessa myönnetään alennusta.

Suomen Merimieslähetyksen seura.

Kirjallisuutta elämää varten.

Runsaskuvaisia esityksiä eri maista.

Ruotsi 2:75. Espanja 2:75.
Norja 3:75. Portugalit 2:75.
Tanska 1:50. Italia 4:25.
Saksa 8:— . Kreikka 3:25.
Hollanti 1:50. Englanti 3:— .
Belgia 3:— . Itävalta 3:50.
Ranska 3:— . Unkari 2:50.
Venäjä 5:10. Viro 1:50.

Kotiseutukirjat.

(Runsaasti kuvitetut.)

Voionmaa, Varsinais-Suomi. 3:40
Relander, Pohjois- ja Itä-Karjala.
5:10.
Kallio, Savo. 4:25.
Rapola, Häme. 6:25.
Häyhä, Itä-Suomalaisten vanhois-
ta favoista. 8:— .
Hainari, Raja-Karjalasta. 1:50.

Suurten miesten muistot.

Kallio, Elias Lönnot. 1:75.
Nervander, Fr. Cygnaeus. 1:75.
Tallqvist, Y. A. Wallin. 1:75.
Suolahti, H. G. Porthan. 2:— .
Hällström, F. M. Franzén. 2:— .
Kalima, Leo Tolstoi. 2:25.
Schulman, Aleksanteri I. 1:75.
Harmaja, Robert Owen. 2:— .
Kallio, W. Ev. Gladstone. 1:75.

Kaikenlaista kirjallisuutta voivat kirjastot, lukuseurat ja yksityisetkin kansalaiset niin koti- kuin ulko- mailla saada varmimmin ja asianymmärtävimmän

Kansanvalistusseuralta, Helsinki, Eerikink. 3.

Yhteiskuntatieto.

Yhteiskunnallinen käsikirja. 7:— .
Borgh, Kansantalouspolitiikka.
1:50.
Torvelainen, Kansantaloutta.
1 mk.
Heckscher, Teollisuus ja työ-
väki. 1:— .
Alanen, Siirtolaisemme ja koti-
maa. 75 p.
Tarkkanen, Siirtolaisuudesta. 25
pennia.
Kansanvalistusseuran Tietokalen-
teri. 1:75.

Taide ja kirjallisuus.

Kojonen, Näytelmäopas. 2:25.
Tarkiainen, Seuranäytelmiä. 1
mk.
Päiviö, Lausunto-opas. 50 p.
Päiviö, Lausunorunoja. 1:50.
Lindström, Kuvaamataiteet. 1
mk.

Laulu ja soitto.

Isänmaallisia lauluja. 1:50.
Kansan laulukirja. Sanapainos
50 p., nuottipainos 1:50.
Sekaäänisiä lauluja. 28 v. à 25 p.
Miesäänisiä lauluja. 17 v. à 25 p.
Naisäänisiä lauluja. 11 v. à 25 p.
Yksiaäänisiä lauluja. 6 v. à 50 p.
Säveleitä kanteleelle. 1:50.
Torvisävelmien partituureja. 11
osaa à 8:— ; 8 osaa à 2:— .
Torviseitsikkoja 2 vsk. à 30 mk.

Turun Osake-Pankki

Turku, Aurakatu 3.

Haarakonttorit :

KEMIÖ, LOIMAA, MAARIANHAMINA, NAANTALI,
PARAINEN, SALO.

Omat varat Smk. 4,100,000.

Sijoittakaa teidän säästövaranne pienimmätkin talteen tule-
vaisuuden varaksi! Käytännöllisin ja samalla edullisin
talletusmuoto on meidän säästötilimme.

MINKÄTÄHDEN?

Sentähden, että korkein kulloinkin ilmoitettu talletuskorko
nykyään **5 % MAKSETAAN.**

Sentähden, että korko juoksee sisäänpanopäivästä ulosotto-
päivään asti.

Sentähden, että korko ilman tallettajan huolenpitoa tai läsnä-
oloa liitetään pääomaan

2 kertaa vuodessa.

Sentähden, että voi jouduttaa pääoman muodostamisesta
tekemällä koska tahansa lisäpanoksia.

Sentähden, että saa nostaa Smk. 500: — ilman irtisano-
mista tai provisioonia.

Sentähden, että myöskin silloin kun on kysymys äkkinäi-
sistä suuremmista rahatarpeista, ei tarvitse joutua ymmälle,
sillä rahat maksetaan kokonaisuudessaan tai osittain heti
kohtuullista provisioonia vastaan muuten voimassa ole-
vasta 6 kuuk. irtisanomisajasta huolimatta.

Pankki ostaa ja myy dollareita, muuta ulkomaan rahaa,
sekkejä ja vekseleitä.

Sisäänmaksuja vastaanottaa meidän puolestamme:

FINLAND STEAMSHIP CO. AGENCY,

15 State Str. New-York, 16 Osb. Street, Montreal, Canada.

Rahoja voidaan lähettää suorastaan

jollekin meidän yllämainitulle konttorillemme mutta on
tarkkaan huomioon otettava, ettei lähetetä puhtaassa ra-
hassa, vaan otetaan luotettavasta pankista sekki mie-
lummin Amerikan rahassa maksettava New-Yorkissa.
Rahaosoituksia voidaan myöskin ostaa Suomen rahassa
maksettavia jossakin Suomen pankissa. Lopuksi on mie-
leen pantava että sekissä nimenomaan mainitaan sekki-
määrän vastaanottajana **TURUN OSAKEPANKKI.**

Pohjoismaiden Osakepankki

kauppaa ja teollisuutta varten,

Perustettu w. 1872,

on yksi Suomen suurimmista talletus- ja kauppapankkeista, jonka omat varat ovat yhteensä 27 miljoonaa markkaa.

Pankin pääkonttori on Helsingissä.

Saarakonttorit:

Hamina
Hanko
Helsinki
Hämeenlinna
Jyväskylä
Kemi
Kokkola
Kotka
Kouvola
Kristiinankaupunki
Kuopio
Kärsämäki
Lappeenranta
Lieto
Loviisa
Maarianhamina
Oulu
Pori
Porvoo
Raaseppi
Rauma
Savonlinna
Seinäjoki
Sortavala
Tampere
Turku
Uusikaupunki
Vaasa
Vaasa
Vierikki

Talletuksia y. m. pankkiasioita otetaan vastaan ja toimitetaan pankin kaikissa konttoreissa myöskin kirjellisen määrärahan perusteella.

Talletuskonttorantti on edullisin talletustili, koska tälle tilille sijoitetuille rahoille lasketaan korkein ilmoitettu korko, joka puolivuositain lisäään pääomaan ja laskee siten korkoa korolle. Irtaanomattain voidaan tarpeen tultuessa ulosottaa korkeintaan 500 markkaa viikossa.

Pankkiin talletettavaksi ajottuja rahoja voidaan lähettää seuraavien toiminimien ja pankkien välityksellä: Finland Steamship Co Agency New York 15 State Str.

Nielsen & Lundbeck New York 24 State Str.
American Express Company New York 65 Broadway, kaikkine asioimistoineen.

The Chase National Bank of New York, New York.

Redmond & Co New York 33 Pine Street.
First National Bank of Chicago, Chicago Ill.

The Continental and Commercial National Bank, Chicago Ill.

State Bank of Chicago, Chicago Ill.
The First Nat. Bank of Denver, Denver Colo.

Scandinavian Savings-Bank, San Francisco Cal. —

sekä kaikkien tunnettujen Suomalaisen Billettiasioimistojen välityksellä Amerikan Yhdysvalloissa.

Pankki toimittaa kaikkia pankkialaan kuuluvia asioita.

Suomal. kirj./pienp.

38-2000

S. k. 5.
Suomalaisen